

VĂN HÓA & NGHỆ THUẬT

PUBLIC DOMAIN

▲ Bức tranh “Khiêu vũ theo giai điệu của thời gian” (A Dance to the Music of Time) khoảng giữa năm 1634 và 1636, họa sĩ Nicolas Poussin. Tranh sơn dầu trên vải canvas; 32.4 inch x 40.9 inch (~82cm x 104cm). Bộ sưu tập Wallace, London.

Khiêu vũ qua các thời đại

Các họa phẩm lịch sử: từ tranh ngụ ngôn đến tranh nghi lễ

Michelle Plastrik

Các bức tranh vẽ cảnh khiêu vũ là những tác phẩm xinh đẹp và được yêu mến nhất trong lịch sử hội họa. Các họa phẩm nổi tiếng miêu tả chủ đề này thông qua nhiều phong cách khác nhau, gồm hội họa lịch sử, chân dung, và tranh tả cảnh sinh hoạt đời thường. Chúng thể hiện những nhân vật thần thoại, các nhà quý tộc, và thường dân trong các chuyển động nhịp nhàng của cơ thể – biểu hiện nguyên thủy của nhân loại.

Bức tranh ‘Khiêu vũ theo giai điệu của thời gian’

Họa sĩ người Pháp thế kỷ 17 Nicolas Poussin (1594–1665) được xem là một trong những họa sĩ theo phong cách Baroque quan trọng nhất. Ông được mệnh danh là “Người cha của Chủ nghĩa Cổ điển nước Pháp” mặc dù ông dành phần lớn sự nghiệp của mình ở Rome. Những nhà bảo trợ danh giá của ông gồm có Vua Louis XII của Pháp, Vua Philip Đệ tứ của Tây Ban Nha, và Hồng Y Richelieu.

Họa sĩ Poussin hâm mộ nồng nhiệt các nguyên lý cổ điển của nghệ thuật cổ đại; ông khao khát đạt đến độ thuần khiết, cao quý, trang trọng, uyên bác, và trật tự của họ trong các bố cục nghiêm ngặt của mình. Đặc biệt, ông được truyền cảm hứng bởi các nhân vật khiêu vũ trong tác phẩm điêu khắc cổ. Các tác phẩm đem đến cho ông cách thức tinh tế và thanh lịch để khám phá một cách sáng tạo những chuyển động trong các họa phẩm lịch sử của mình. Ông đã vẽ một loạt tranh về chủ đề khiêu vũ, nổi

Mỗi bức tranh vẫn tiếp tục “khiêu vũ” – truyền cảm hứng cho các nghệ sĩ và khiến người xem thích thú.

▲ Vua Louis XIV, còn được gọi là Vua Mặt Trời, trong bức tranh “Vũ ballet của đêm” (The Ballet of the Night), tranh của họa sĩ Henri de Gisey, năm 1653.

bật nhất là bức “Khiêu vũ theo giai điệu của thời gian” (A Dance to the Music of Time). Bức tranh được vẽ theo yêu cầu của ngài Giulio Rospigliosi (sau này là Giáo hoàng Clement IX) và đang là một phần của Bộ sưu tập The Wallace.

Trong bức tranh “Khiêu vũ theo giai điệu của thời gian” các nhân vật chính đang ở trong một chuyển động không ngừng, nhưng họa sĩ Poussin có thể tạo ra một cảm giác tĩnh lặng thoát tục bằng những đường nét và màu sắc hài hòa. Đây là một bức tranh ẩn dụ lấy bối cảnh ở vùng đồng quê, và ý nghĩa chính xác thì tùy người xem tự diễn giải. Chủ đề này bắt nguồn từ một đoạn trích trong tác phẩm “Les Dionysiaques” của tác giả Claude Boilet de Frauville liên quan đến các mùa trong năm và vị thần như Jupiter và Bacchus; một vòng tròn các nhân vật nắm tay nhau có thể được xem là hình ảnh nhân cách hóa cho các mùa đang múa, trong khi vị Cha Thời gian có đôi cánh đang chơi đàn lia ở bên phải. Một bệ đá được đặt ở bên trái, phía trên là tượng điêu khắc những chiếc đầu của thần Bacchus lúc trẻ và trưởng thành.

Bức tranh này cũng tượng trưng cho các trạng thái khác nhau của thân phận con người, với các nhân vật nhảy múa xoay tròn nhịp nhàng không ngớt theo vòng đời. Những nhân vật này đại diện cho nghèo khó, vất vả, thịnh vượng, và khoái lạc; nếu lạm dụng quá mức, thì khoái lạc sẽ trả lại người ta sự nghèo khó.

Có nét nổi bật và tỏa sáng nhất trong bốn vũ công này là Thịnh vượng và Khoái lạc. Thịnh vượng, quý cô vận trang phục tơ lụa óng ánh màu vàng (hai hoặc nhiều sợi màu tạo nên vẻ ngoài óng ánh) và

nhiều hạt ngọc trai ở trên tóc.

Khoái lạc được đội một chiếc vương miện kết từ vòng hoa và mặc chiếc áo choàng bóng bẩy, được làm nổi bật bởi các biểu cảm lôi cuốn của nàng. Ở mỗi bên của bức tranh có một thiên sứ (cậu bé mũm mĩm). Một thiên sứ cầm đồng hồ cát và thiên sứ kia thì thổi bong bóng – cả hai đều đóng vai trò như lời nhắc nhở về sự ngắn ngủi của cuộc đời. Họa tiết ở trên đầu của khung tranh thể hiện thần Aurora (nữ thần rạng đông) dẫn đầu một đám rước đi ngang qua trên bầu trời buổi sớm. Theo sau nàng là thần mặt trời Apollo, cưỡi trên cỗ xe của mình, và thần Thời Gian, càng nhấn mạnh thêm cảm giác về thời gian [vùn vụt] trôi qua.

Bức tranh ‘Camargo khiêu vũ’

Vào giữa thế kỷ 17, nghệ thuật múa ballet đã đạt đến thời kỳ kỳ rục rỡ nhất tại nước Pháp. Đầu tiên, ballet chủ yếu do những người đàn ông quý tộc trong hoàng gia biểu diễn và thường xoay quanh việc tôn vinh các chủ đề cổ điển cổ xưa. Bản thân Vua Louis XIV – còn được gọi là Vua Mặt Trời – là một nghệ sĩ múa ballet điêu luyện và hăng say.

Dần dần, phụ nữ đóng vai trò quan trọng hơn trong múa ballet. Vào thế kỷ thứ 18, một trong các ngôi sao ballet vĩ đại nhất của thế hệ nữ chuyên nghiệp đầu tiên này là vũ công Marie de Camargo (1710–1770) – người biểu diễn trong vũ đoàn Paris Opéra Ballet. Cô Camargo nổi tiếng nhờ thể lực và kỹ thuật xuất chúng sánh ngang với vũ công nam, và cô đã phát triển các tiết mục của thời đại đó bằng những bước nhảy mới.

Xem tiếp [trang 2](#)

▲ Bức tranh "Camargo khiêu vũ" (La Camargo Dancing), của họa sĩ Nicolas Lancret, khoảng năm 1730. Tranh sơn dầu trên vải canvas; 30 inch x 42 inch (~76cm x 107cm). Phòng trưng bày Nghệ thuật Quốc gia, thủ đô Hoa Thịnh Đốn.

Khiêu vũ qua các thời đại

Các họa phẩm lịch sử: từ tranh ngụ ngôn đến tranh nghi lễ

Tiếp theo từ trang 1

Để có được bước chân nhanh nhẹn hơn, có thể là một trong những vũ công ballet đầu tiên mang giày móng [bằng vải hay da] thay vì giày cao gót. Cô là người tạo ra dòng thời trang từ đôi giày cho đến kiểu tóc của mình.

Vũ công Camargo là nàng thơ của họa sĩ Nicolas Lancret (1690-1743), người đã vẽ một vài bức tranh về cô mà sau này được chuyển thành những bản khác. Tác phẩm nổi tiếng nhất chính là bức ông vẽ đầu tiên - "Camargo khiêu vũ" (La Camargo Dancing). Hiện bức tranh này thuộc sở hữu của Phòng trưng bày Nghệ thuật Quốc gia.

Họa sĩ Lancret là người nói gót đầy tài năng của danh họa Antoine Watteau, và ông cũng vẽ tranh chủ đề "fête galante" (bữa tiệc tình tứ), hoặc các tác phẩm có kích thước nhỏ miêu tả một nhóm những quý ông lịch thiệp và quý bà ăn vận xinh đẹp trong

khung cảnh công viên. Tuy nhiên, họa sĩ Lancret đã phát triển phong cách đặc trưng riêng của mình, sáng tạo ra các khung cảnh có tương quan trực tiếp với xã hội đương thời, dùng các màu sắc sống động và đậm nét hơn. Tác phẩm của ông rất nổi tiếng và được đưa vào nhiều bộ sưu tập như Cung điện Versailles và Cung điện mùa hè Sanssouci của Frederick Đại Đế ở Potsdam - nơi đầu tiên mà tác phẩm "La Camargo Dancing" được cất giữ. Ông đã truyền cảm hứng cho các nghệ sĩ thế hệ sau như François Boucher, William Hogarth, và Thomas Gainsborough.

Bộ cục của bức tranh "La Camargo Dancing" miêu tả những vị khách giả sành điệu được đặt trong một thiết kế đường cong chữ "S" phức tạp nhằm làm nổi bật động tác của các cặp vũ công đang biểu diễn tiết mục múa đôi. Họ nhảy theo điệu nhạc được diễn tấu bởi các nhạc công bị che khuất một phần bởi hàng cây bên trái. Họa

sĩ Lancret đã vẽ một khung cảnh theo thể loại "Bữa tiệc tình tứ", nhưng đó cũng là một bức chân dung đương đại.

Vũ công Camargo, vẫn mang giày cao gót, mặc chiếc đầm dạ hội phớt màu xanh lam ngọc với những bông hoa màu xanh dương, hồng, và vàng kim trải dài từ phần váy đến gấu áo. Điều này thu hút ánh nhìn của người xem vào động tác chân của cô trong tư thế múa à demi-pointé (nửa ngón chân) của ballet. Trong khung cảnh xanh tươi này, ngay cả cây cối cũng duyên dáng - vươn cao với những nhánh cây mảnh khảnh nhưng rợp tán che bóng mát. Trên một bệ đá với chiếc đầu đội vòng nguyệt quế, là chỉ dấu đến thời kỳ cổ điển và gợi nhớ đến bức tượng trong tác phẩm "Khiêu vũ theo giai điệu của thời gian" (A Dance to the Music of Time) của họa sĩ Poussin. Đài phun nước bên phải, có những dòng nước phun nhẹ nhàng, góp phần tạo nên nét bình dị của khu rừng. Tác phẩm của ông không chỉ có

sự kết hợp giữa tính chất kịch nghệ và dòng tranh phong cảnh, mà còn đậm chất thơ.

Bức tranh "Vũ điệu ngày cưới"

Một lớp lá kim loại dùng để trang trí cho những bức tranh vẽ các điệu nhảy tình tế, có hệ thống được tìm thấy trong tác phẩm ở thế kỷ thứ 16 của họa sĩ Pieter Bruegel cha (khoảng năm 1525-1569). Ông nổi tiếng là "Bruegel thôn quê" bởi lối vẽ chi tiết, phức tạp, và rất đời thực về cuộc sống thường nhật của nông dân Hà Lan (ngày nay là nước Bỉ) dựa trên những sự quan sát trực tiếp. Những thông tin cụ thể về ông khá khan hiếm, nhưng ông chính là thành viên tài năng nhất trong gia đình nghệ thuật nhiều thế hệ - những người con trai của ông có cả các họa sĩ nổi tiếng như Pieter Bruegel con và Jan Bruegel cha - và danh tiếng và tầm ảnh hưởng của ông lan rộng nhờ việc phát hành các bản in lại những tác phẩm của ông.

Một trong những bức tranh nổi tiếng nhất là tác phẩm "Vũ điệu ngày cưới" (The Wedding Dance) đầy sinh khí tại Viện Nghệ thuật Detroit. Đây là một trong ba tác phẩm chính của ông Bruegel tại một bảo tàng Mỹ quốc. Bức tranh vẽ một khung cảnh tươi vui tại lễ cưới đồng người diễn ra ở một khu rừng. Cô dâu, mặc trang phục màu đen (theo phong tục thời đó), khiêu vũ tự do với những vị khách mời trong khi ở bên phải, một nhạc công đang thổi sáo. Các nhân vật được mô tả bằng nét vẽ đơn giản và dày dặn. Việc vẽ các đường vòng cung nổi bật cho các cá nhân và các nhóm của họ giúp khuếch đại chuyển động xoay tròn của bức tranh. Cảm giác chuyển động càng được tăng thêm nhờ các màu sắc rực rỡ mà họa sĩ Bruegel sử dụng - mặc dù một số màu đã bị phai theo thời gian. Những phân tích khoa học gần đây cho biết nhiều màu xám đỏ và màu nâu mà chúng ta thấy hiện nay ban đầu là màu xanh tím, được tạo ra bằng cách mài thù tinh cobalt. Đó là một loại bột màu không ổn định nay đã chuyển thành màu bụi đất.

Những phân tích học thuật về bức tranh "Vũ điệu ngày cưới" đang được tranh luận, cũng giống như nhiều tác phẩm khác của họa sĩ Bruegel, đã tiết lộ sự phức tạp và độc đáo trong các tác phẩm của ông. Có nhiều cách diễn giải khác nhau, từ những bài học đạo đức đến góc nhìn chính trị. Đối với vẽ trước, người ta có thể hiểu đó là một lời cảnh báo mang tính giáo huấn rằng hành vi phóng túng và thô lỗ sẽ dẫn đến tội lỗi.

Có một cách hiểu khác rằng đó là lời phản bác cuộc đàn áp đạo Tin Lành của nhà Vua Công Giáo Tây Ban Nha ở các tỉnh Hà Lan của họ. Nhiều nông dân theo đạo Tin Lành, vì vậy họa sĩ Bruegel có lẽ đang phẫn nộ nhận quyền lực hoàng gia bằng cách tạo ra một buổi tiệc cưới mà bị người theo Công Giáo thời đó phản đối. Bất luận những giải thích trái ngược nhau, mọi người đều đồng ý rằng bức tranh này không chỉ tái hiện khung cảnh khiêu vũ từ

▲ Bức tranh "Vũ điệu ngày cưới" (The Wedding Dance) do họa sĩ Pieter Bruegel cha vẽ năm 1525-1569. Tranh sơn dầu trên bảng gỗ; kích thước 47 inch x 62 inch (~119cm x 157cm). Viện Nghệ thuật Detroit.

"Vũ điệu ngày cưới" của họa sĩ Bruegel đã đóng một vai trò quan trọng trong việc cứu vãn bộ sưu tập của Viện Nghệ thuật Detroit.

cuộc sống hàng ngày, mà còn thể hiện sự hài hước và hóm hỉnh của người họa sĩ, kèm theo những hàm nghĩa sâu sắc.

Mỗi bức trong ba họa phẩm này đều có mối liên hệ đến thời hiện đại. Bức tranh của Poussin đã truyền cảm hứng cho một bộ tiểu thuyết danh tiếng cùng tên gồm 12 tập của nhà văn Anthony Powell thế kỷ 20. Tác phẩm của ông Lancret về vũ công Camargo là hình mẫu cho một trong những chiếc trâm cài tinh túy dành cho nữ vũ công ballet của công ty trang sức Van Cleef & Arpel nước Pháp. Tập tranh này, được sáng tác từ những năm 1940, có thể đã truyền cảm hứng cho ông George Balanchine để biên đạo vở ballet "Jewels" xuất sắc vào năm 1967 - mà đến tận ngày nay vẫn còn biểu diễn. Cuối cùng, khi Viện Nghệ thuật Detroit đối mặt với việc bán đi bộ sưu tập của mình vì cuộc khủng hoảng phá sản của thành phố Detroit, bức tranh "Vũ điệu ngày cưới" của họa sĩ Bruegel đã đóng một vai trò quan trọng trong việc cứu vãn bộ sưu tập này.

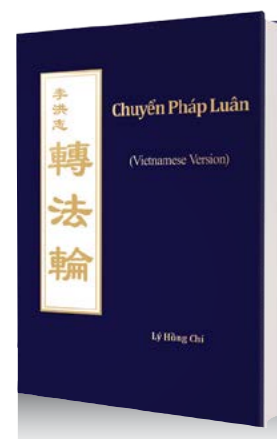
Mỗi bức tranh vẫn tiếp tục "khiêu vũ" - truyền cảm hứng cho các nghệ sĩ và khiến người xem thích thú.

Cô Michelle Plastrik là cố vấn nghệ thuật sống ở thành phố New York. Cô viết về nhiều chủ đề, bao gồm lịch sử nghệ thuật, thị trường nghệ thuật, các bảo tàng, hội chợ nghệ thuật, và triển lãm đặc biệt.

Hoàng Long biên dịch

Cuốn sách làm thay đổi cuộc đời

Cuốn "Chuyển Pháp Luân" giải thích chi tiết các nguyên lý uyên thâm về Chân, Thiện, và Nhân. Cuốn sách tập trung vào một thuật ngữ bị lãng quên từ lâu được gọi là "tu luyện" và tầm quan trọng của phẩm hạnh đạo đức trên hành trình hoàn thiện tinh thần của con người.

Chuyển Pháp Luân là cuốn sách chính của môn tu luyện tinh thần Pháp Luân Đại Pháp. Đây là cuốn sách bán chạy nhất trên toàn Trung Quốc vào những năm 1990, và kể từ đó đã được dịch sang hơn 40 ngôn ngữ khác nhau. Hãy tìm hiểu lý do vì sao cuốn sách này lại chiếm được trái tim và tâm trí của hàng chục triệu người ở hơn 100 quốc gia trên toàn thế giới.

Điều khiển Pháp Luân Công nổi bật so với các bài tập khí công và môn thiền định khác chính là hệ thống đạo đức - từ bi, trung thực, và dung nhân, có nguồn gốc từ Phật gia không thể nào nhầm lẫn.

Arthur Waldron
GIÁO SƯ TẠI VIỆN LAUDER, ĐẠI HỌC PENNSYLVANIA

Đặt mua sách tại: **FaYuanBooks.com** hoặc gọi **845-538-4490**

SALE THANKSGIVING 2023
36,5%

Tiền Sâm Vàng Hoàng Đà
Sâm Hoàng Đà 45 năm, bóc vàng nano

Tiền Đan Sâm Hoàng Đà
Sâm Hoàng Đà 15 năm, đã được thảo

Tiền Dược Sâm Vàng
Sâm Hoàng Đà 60 năm, Xa hương, vàng nano

Tiền Đan Sâm Hoàng Đà
LÀ SẢN PHẨM HÀNG ĐẦU CỦA THƯƠNG HIỆU
HÀNG TRIỆU VIÊN DƯỠNG THẦN DAN ĐƯỢC RA ĐỜI TỪ CÔNG TY S365

Hắc Sâm   Hồng Sâm   Bạch Sâm

S365 NHÂN SÂM HOANG ĐÀ
Thương hiệu và sản phẩm gắn liền như một gia phả, thuộc dòng dõi Cha Trời Mẹ Đất. Sâm Hoàng Đà là loại dược thảo đứng đầu trong nhiều bài thuốc Đông Y từ xưa đến nay. S365 nhân sâm Hoàng Đà. Nơi chuyên nghiệp Nhân Sâm có đầy các loại: Hồng Sâm, Hắc Sâm, Bạch Sâm. Bồi khí, tăng cường sinh lực, đẩy lùi các bệnh. Ba thế, lục phủ, ngũ tạng, điều hòa khí huyết, không để độc quy. Hãy giữ mãi từ trụ cuộc sống:

Thọ Tài Sắc Lạc

S365 NHÂN SÂM HOANG ĐÀ

- 1 Không đột quy do nhiều nguyên nhân Cao máu, tiểu đường, tim mạch....
- 2 Không bị xuất huyết não. Thân nhiệt nhanh chóng ổn định ngay.
- 3 Không đau nhức tê liệt toàn thân. Co giật, cơ teo rít, buồn nôn, chóng mặt, xây xẩm xuất mồ hôi.
- 4 Không trung độc dịch thể từ bên ngoài. Giải độc nhanh. Cảm thần định kinh, tinh thần minh mẫn.
- 5 Không thấy các chứng như: Suy nhược thần kinh, lo âu, căng thẳng. Cần lực quá độ, hơi kiệt sức tàn.

Follow us on

www.s365nhansamhoangda.com
9648 Garden Grove Blvd., Garden Grove, CA 92844
714-340-9598

HOÀNG TRÂM
JEWELRY • FRANKINCENSE

Tiệm chuyên cung cấp và bán các loại:

- Trang sức cao cấp đi dự tiệc, vòng vàng 9999.
- Bạch kim, vàng, đồng, dây chuyền trầm hương.
- Đặc biệt là Ngọc Bích Tỷ-Trang sức vừa sang trọng vừa trị bệnh.
- Cẩm thạch và các loại Đá phong thủy.
- Hộet xoàn giá tốt của GIA.

Với giá ưu đãi hấp dẫn!

30% OFF
cho TRẦM HƯƠNG

KHU THƯƠNG XÁ PHƯỚC LỘC THỌ
9200 Bolsa Ave, Ste 132A, Westminster, CA 92683
714-598-5555 • 714-396-7879

Điều bí ẩn sau câu chuyện Đường Huyền Tông bắt trứng chim hạc đang bay

Hoài Nhân Nhân

Địp Tết Trùng Cửu năm Thiên Bảo thứ 13 thời Đường (năm 754), Hoàng đế Đường Huyền Tông đi đến Sa Uyển để săn bắn. Sa Uyển cách huyện Phùng Dục (nay là phía nam huyện Đại Lệ, tỉnh Thiểm Tây) mười hai dặm về phía nam, là một đồng cỏ rộng lớn nằm giữa sông Lạc Thủy và sông Vị Thủy. Đây là nơi dùng để chăn thả quân mã và để bò, được lập ra dưới thời Đường Cao Tổ.

Đường Huyền Tông nhìn lên bầu trời, thấy một con hạc đơn độc đang bay lượn giữa những đám mây. Ông giống cung, kéo căng hết cỡ, và bắn một mũi tên. “Vút”, mũi tên của Huyền Tông bắt trúng con hạc đơn độc đó. Chim hạc mang theo mũi tên trên thân, từ từ rơi xuống đất. Thế nhưng, khi sắp chạm đất thì chim hạc lại đột nhiên vỗ cánh, bay lên bầu trời theo hướng tây nam.

Lúc ấy có hơn vạn người có mặt ở đó. Tất cả đều nhìn lên trời, đôi mắt theo chim hạc đơn độc mang theo mũi tên bay đi. Mọi người nhìn theo rất lâu, cho đến khi chim hạc biến mất ở vùng gần thành Ích Châu.

Ở vùng ngoại ô cách thành Ích Châu mười lăm dặm có một đạo quán gọi là “Minh Nguyệt Quán”. Đạo quán này nằm giữa núi non sông nước, được những cây tùng, cây quế rậm rạp bao quanh, tĩnh mịch thâm u, trở thành nơi lý tưởng để tu hành. Tuy nhiên, chỉ những ai có lòng thành với tu hành, thì mới có thể ở trong đạo quán này.

Trong hành lang phía đông viện thứ nhất của Minh Nguyệt Quán, cảnh trí u tĩnh tuyệt đẹp. Có một vị tự xưng là Đạo sĩ Thanh Thành – tên Từ Tá Khanh – cứ cách ba, bốn tháng lại đến thăm Minh Nguyệt Quán một lần. Người chủ sự trong quán đã giành chính đường của viện thứ nhất này cho ông. Mỗi lần ông đến, thường ở lại khoảng ba đến năm ngày, hoặc khoảng mười ngày.

Từ Tá Khanh có phong cách tạo nhà cổ xưa, độ lượng khoan hậu, tiên phong đạo cốt, được người trong giới tu Đạo bội phục, ngưỡng mộ. Một ngày nọ, ông đột nhiên xuất hiện tại đạo quán, tinh thần không mấy vui vẻ thoải mái như bình thường. Ông nói với người trong viện rằng, ông vừa đi qua trong núi, bất ngờ bị một mũi tên bắn trúng, nhưng ngay sau đó đã nhanh chóng hồi phục, thân thể khỏe có vấn đề gì. Lúc này, ông lấy ra một mũi tên để mọi người cùng xem. Ông còn nói rằng mũi tên này không giống như những mũi tên bình thường, không phải là vật của nhân gian, xin mọi người ở trong quán hãy giữ gìn cho tốt; đợi đến năm sau, chủ nhân của mũi tên này sẽ đến lấy lại nó.

Đạo sĩ Từ Tá Khanh treo mũi tên đó lên bức tường trong gian nhà chính, rồi lấy bút viết ngày tháng bên cạnh mũi tên. Đó là ngày chín tháng Chín năm

▲ Một bức tranh vẽ chân dung Hoàng đế Đường Huyền Tông.

“Tu luyện có thể giúp người tu luyện đạt đến các tầng thứ sinh mệnh khác nhau” hoàn toàn là thật.

▲ Bí mật gì ẩn giấu đằng sau con hạc bay?

Thiên Bảo thứ 13.

Tháng Mười Một năm Thiên Bảo thứ 14 (năm 755), xảy ra cuộc nổi loạn An Sử. Tháng Sáu năm Thiên Bảo thứ 15 (năm 756), vua Đường Huyền Tông chạy đến vùng đất Thục để tránh nạn. Một ngày nhân rồi, ông ra lệnh cho người đánh xe đưa mình đi du lãm xung quanh. Tình cờ, đoàn xe đi đến tòa Minh Nguyệt Quán này. Thấy cảnh sắc ở đây nhả trí thâm u không giống nơi phạm tục, nên ông bước vào bên trong để thưởng lãm.

Khi Huyền Tông đi qua chính đường của viện phía đông, ông để ý đến một mũi tên treo trên tường ở gian chính đường.

cảm thấy rất quen thuộc. Ông sai tùy tùng gỡ mũi tên xuống để xem xét, và ông nhận ra mũi tên này chính là mũi tên của mình. Điều này khiến ông cảm thấy vô cùng kinh ngạc, không hiểu vì sao mũi tên của mình lại ở nơi đây. Ông bèn hỏi các đạo sĩ về nguồn gốc của mũi tên này.

Các đạo sĩ trong Minh Nguyệt Quán kể lại câu chuyện mà đạo sĩ Từ Tá Khanh đã kể hồi năm kia cho Huyền Tông nghe. Huyền Tông nghe xong, ông càng chắc chắn rằng mũi tên này chính là mũi tên mà ông đã ném vào con hạc lẻ loi cách đây hai năm khi ông đang săn bắn ở Sa Uyển. Chim hạc đó đã mang theo mũi tên bay đi, đạo sĩ Từ Tá Khanh đã tiên đoán đến năm sau thì mũi tên này sẽ quay về với chủ cũ. Sự việc diễn ra quả đúng như lời ông đã nói.

Câu chuyện kỳ lạ này đã khiến vua Đường Huyền Tông xem mũi tên đó như một báu vật, trân quý giữ gìn rất cẩn thận. Từ đó về sau, cũng không còn ai nhìn thấy đạo sĩ Từ Tá Khanh nữa, câu chuyện về ông đã trở thành một truyền thuyết thần kỳ. Cho đến ngày nay, người dân trong làng Thảo (tên hiện nay) ở Sa Uyển vẫn còn lưu truyền câu chuyện Từ Tá Khanh hóa thân thành chim hạc.

Lời kết

Vì sao từ đó về sau đạo sĩ Từ Tá Khanh không còn xuất hiện nữa? Tác giả cho rằng: Xét theo chiều hướng phát triển của sự việc, sau khi Đường Huyền Tông đến Minh Nguyệt Quán, bị mất về việc Từ Tá Khanh biến thành hạc sẽ được mọi người biết đến. Theo “lý của Đạo gia”, công năng siêu phàm của người tu Đạo là điều không thể phổ diễn trước mặt người khác. Vì vậy, khi ở Minh Nguyệt Quán, Từ Tá Khanh đã không tiết lộ việc mình biến thành hạc. Hơn nữa, người tu luyện không được nói rõ ra “chỗ mê” của người thường. Thế nên, việc ông “biến mất” khỏi Minh Nguyệt Quán là một lựa chọn theo lẽ tự nhiên.

Trong câu chuyện này, mọi người biết rằng đạo sĩ Từ Tá Khanh có thể hóa thân thành hạc, có thể bay lượn, có thể trị thương nhanh chóng cho chính mình, còn có công năng biết trước tương lai. Như vậy có thể thấy rằng, câu nói “Tu luyện có thể giúp người tu luyện đạt đến các tầng thứ sinh mệnh khác nhau” hoàn toàn là thật. Tất nhiên, tu luyện còn có các cảnh giới cao hơn của tầng thứ cao hơn nữa. Câu chuyện “bắt ngỗng trúng tên” xảy ra cho đạo sĩ Từ Tá Khanh chỉ là phần rất nhỏ bé tựa như chong lông vũ, trong chớp mắt trình hiện cho thế nhân nhìn thấy mà thôi.

Nguồn tư liệu: “Tập Di Kỳ” của Tiễn Dụng Nhược thời Đường, Lam Yên biên dịch

▲ Bức ảnh “The Vain Jackdaw and His Borrowed Feathers” (Quạ xám háo danh và bộ lông vũ vay mượn), tranh minh họa của tác giả Milo Winter, trong “The Aesop for Children” năm 1919.

Hoàng Long biên dịch

Truyện ngụ ngôn Aesop:

Quạ mượn lông Công

Epoch Inspired Staffs

Một chú Quạ gầy xám tình cờ bay ngang qua khu vườn trong cung điện của nhà Vua. Tại đó, chú hết sức kinh ngạc và cảm thấy ghen tị với đàn Công hoàng gia rực rỡ trong bộ lông vũ lộng lẫy.

Lúc này, Quạ đen không phải là một chú chim xinh đẹp, cũng không có phong thái tào nhả lẫm. Dẫu thế, quạ ta tưởng rằng tất cả những gì mình cần để hòa đồng với đàn chim Công kia là một bộ xiêm y giống họ. Vì vậy quạ nhặt vài cọng lông Công bị rụng rồi gắn chúng vào giữa những chùm lông đen của mình.

Khoác lên mình bộ đồ lộng lẫy vay mượn đó, quạ bước đi huênh hoang khệnh khạng giữa các chú quạ đen khác. Rồi quạ ta bay xuống khu vườn cùng với những chú Công. Tuy nhiên, đàn Công nhanh chóng nhận ra chú là ai. Tức giận vì bị lừa dối, những chú chim

Công bay tới, và nhổ từng chiếc lông vũ vay mượn đó và cả vài cọng lông thật của quạ ta.

Chú quạ tội nghiệp buồn bã quay trở về với đồng loại của mình. Ở đó, lại có thêm một bất ngờ khó chịu khác đang đợi chú. Họ quạ đen vẫn chưa nguôi ngoai thái độ khênh kiệu mà chú từng đối xử, và để trừng phạt, đàn quạ đã xua đuổi quạ ta bằng một loạt những cú mổ và lời chế nhạo.

Những cọng lông vũ vay mượn không làm nên chú chim xinh đẹp.

Chuyện ngụ ngôn này được tái xuất bản từ sách điện tử “The Aesop for Children (Truyện Ngụ Ngôn Aesop dành cho Trẻ Em)” năm 1919 thuộc dự án The Project Gutenberg.

Aesop (khoảng năm 620-564 trước Công nguyên) là người kể chuyện người Hy Lạp được biết đến với rất nhiều những truyện ngụ ngôn, hiện nay được gọi chung là “Truyện ngụ ngôn Aesop”. Những câu chuyện của ông, cùng với giá trị đạo đức đã ảnh hưởng sâu rộng đến nền văn hóa và văn minh của chúng ta, không chỉ góp phần giáo dục nhân cách cho trẻ em, cùng với sức hấp dẫn phổ quát, những câu chuyện còn giúp người lớn nhìn nhận lại mình, lựa chọn giữ lấy đức hạnh hay lưu tâm với những cảnh báo ẩn ý.

Trái: Bức tranh “A Bouquet of Flowers With Insects” (Một bó hoa có côn trùng), không đề ngày tháng của họa sĩ Pierre-Joseph Redouté. Màu nước phủ vàng trên giấy da; kích thước: 9 7/8 inch x 6 3/4 inch. Quỹ Ailsa Mellon Bruce. Phòng trưng bày Nghệ thuật Quốc gia, Hoa Thịnh Đốn.

Phải-trên: Bức tranh “Empress Josephine or Frankfort Rose (Rosa Turbinata)” (Hoàng hậu Josephine hay Đóa hồng Frankfort) của họa sĩ Pierre-Joseph Redouté, năm 1817-1824. Khắc chấm màu cho tập tranh “Les Roses”; kích thước: 13 3/4 inch x 9 7/8 inch. Món quà của Kathy và Michael Mouron, nhằm vinh danh ông W. Graham Arader III (năm 2018). Bảo tàng Nghệ thuật Metropolitan, New York.

Phải-dưới: Một cây thạch nam mỏng manh: “Erica Fulgida,” do họa sĩ Pierre-Joseph Redouté vẽ năm 1813. Màu nước và than chì trên giấy da cho tập “Description des Plantes Rares Cultivées à Malmaison et à Navarre” (Mô Tả Các Loài Thực Vật Quý Hiếm được Trồng ở Malmaison và Navarre); kích thước: 17 3/4 inch x 11 3/4 inch. Quà tặng của bà Anne H. Bass (2015). Bảo tàng Nghệ thuật Metropolitan, New York.

Raphael của những đóa hoa

Họa sĩ Pierre-Joseph Redouté: Người tiên phong về hoàn thiện các bản in thực vật

Lorraine Ferrier

Hầu hết chúng ta đều từng nhìn thấy tiểu thiên sứ trong bức tranh “Sistine Madonna” (Đức Mẹ Sistine) của danh họa Raphael, cũng như những đóa hồng trong các tác phẩm của họa sĩ Pierre-Joseph Redouté, những có lẽ không phải các tác phẩm gốc. Các bức tranh đó đã được thương mại hóa, in lên túi xách, bưu thiếp, hàng dệt may và những thứ tương tự, đến mức vài người trong chúng ta có thể không biết được mục đích ban đầu của các tác phẩm này hoặc thậm chí là ai đã sáng tác ra chúng.

Các tác phẩm của danh họa Raphael thì không cần phải giới thiệu nữa, những tác phẩm của họa sĩ Redouté’s thì có thể. Ông phác thảo, vẽ, chạm khắc, và in hoa hồng cũng như tất cả các loài thực vật khác, vì mục đích khoa học và vì vẻ đẹp thuần khiết của chúng.

Họa sĩ Pierre-Joseph Redouté (1759-1840) xuất sắc trong ba loại hình nghệ thuật miêu tả thực vật: minh họa các tác phẩm của họa sĩ Redouté’s thì có thể. Ông phác thảo, vẽ, chạm khắc, và in hoa hồng cũng như tất cả các loài thực vật khác, vì mục đích khoa học và vì vẻ đẹp thuần khiết của chúng.

Họa sĩ Pierre-Joseph Redouté (1759-1840) xuất sắc trong ba loại hình nghệ thuật miêu tả thực vật: minh họa thực vật, nghệ thuật thực vật, và các bức tranh vẽ hoa. Mỗi thể loại có một mục đích riêng. Dòng tranh nghệ thuật thực vật được thực hiện với đôi chính xác tương tự như dòng tranh minh họa thực vật nhưng chỉ mang tính thẩm mỹ. Các bức tranh vẽ hoa thường ít chính xác về mặt thực vật học và [trông] huyền ảo hơn.

Các họa sĩ tạo ra những hình ảnh minh họa thực vật cho mục đích khoa học và nhận dạng. Các bản vẽ chính

xác và chi tiết này được tạo ra dựa trên thực vật sống hoặc tiêu bản, thường bao gồm vòng đời và tất cả các bộ phận của cây. Một ví dụ điển hình là bức tranh màu nước vẽ cây thạch nam Erica Fulgida được họa sĩ Redouté thể hiện một cách tinh tế, cùng các bộ phận của hoa được đánh số từ một đến năm ở bên dưới bức tranh.

Các nhà thực vật học thời nay dựa vào những bức tranh minh họa thực vật nhiều hơn là ảnh chụp. Có Alice Tangerini, họa sĩ minh họa của khoa thực vật học ở Bảo tàng Lịch sử Tự nhiên Quốc gia thuộc Viện Smithsonian, giải thích rằng các bức tranh minh họa thực vật “thể hiện những gì mà nhà thực vật học miêu tả, đóng vai trò như người hiệu đính cho các mô tả khoa học. Mặc dù, nhiếp ảnh kỹ thuật số ngày càng được sử dụng nhiều hơn, nhưng không thể đưa ra đánh giá rõ ràng về các chi tiết phức tạp trong các bộ phận của cây mà nhà khoa học có thể muốn làm nổi bật, và máy ảnh cũng không thể tái tạo lại một mẫu thực vật sống động như thật từ chất liệu được sấy khô và ép.”

Một họa sĩ trong thời đại của ông

Vào thế kỷ 16, việc trồng, nghiên cứu, và thu thập các loài thực vật và hoa có ngoại lai đã trở nên phổ biến. Ban đầu, các nhà thực vật học thực hiện các bức vẽ minh họa ngoài thực tế hoặc thuê các họa sĩ di cũng họ để tránh gây ra bất cứ nguy cơ nào có thể làm hỏng mẫu vật trong lúc vận chuyển. “Mục đích của nghệ thuật lịch sử tự nhiên

▲ Bức tranh “Portrait of Pierre-Joseph Redouté” (Chân dung họa sĩ Pierre-Joseph Redouté), vẽ khoảng năm 1800, của họa sĩ Louis-Leopold Boilly. Sơn dầu trên vải canvas; 7 inch x 8 5/8 inch.

là trợ giúp nhà khoa học trong công việc nhận dạng, mô tả, phân loại, và đặt tên cho các loài,” bà Judith Magee – người phụ trách sách bán thảo, và tác phẩm nghệ thuật quý hiếm tại Bảo tàng Lịch sử Tự nhiên ở London – cho biết trong một video. Một nhà sưu tầm sẽ tạo ra các bức vẽ minh họa chi tiết về thực vật và xuất bản chúng dưới dạng các bản khắc acid hoặc bản khắc vật lý trong một cuốn album có tên “florilegium”, dịch từ tiếng Latinh là “Bộ Sưu Tập Các Loài Hoa”. Và vào thế kỷ 18, các nhà thực vật học bắt đầu sử dụng cách phân loại mới của nhà phân loại học người Thụy Điển Carl Linnaeus cho thế giới tự nhiên (thành các giới và các lớp) như đã nêu trong tác phẩm năm 1735 của ông – “Systema

Naturae”, một hệ thống phân loại mà chúng ta vẫn sử dụng cho đến ngày nay.

Trong suốt cuộc đời mình (và hơn thế nữa), họa sĩ vẽ thực vật Redouté được công nhận là họa sĩ lỗi lạc trong lĩnh vực của mình và là nhân vật được hoàng gia cũng như nhiều quý tộc quý mến. Trong đó, đáng chú ý nhất là Hoàng hậu Marie Antoinette và Hoàng hậu Joséphine Bonaparte, cả hai đều là những nhà bảo trợ và học trò của ông.

Ông đã tạo nên hơn 2.100 bức tranh thực vật học – gồm hơn 1.800 loài, một số loài chưa từng được ghi nhận trước đây, và một số loài khác đã tuyệt chủng.

Theo cuốn “Redouté: The Book of Flowers” (Họa Sĩ Redouté: Sách về Các Loài Hoa) của tác giả H. Walter Lack, năm 1817, họa sĩ Redouté nói về các tác phẩm nghệ thuật của mình như sau: “Tôi tin rằng mình đã đạt được thành công trong ba yếu tố kết hợp là tính chính xác, bố cục, và màu sắc; sự hợp nhất của ba yếu tố này là cách duy nhất để đưa việc mô tả hình tượng thực vật trở nên hoàn hảo.”

Bên cạnh các tác phẩm nổi tiếng nhất là “Les Roses” (Hoa Hồng) và “Les Liliacées” (Hoa Huệ Tây), họa sĩ Redouté còn mô tả nhiều loài thực vật khác. Ví dụ, ông vẽ các loài xương rồng và cây mọc nước tuyệt đẹp như loài Heliocercus speciosus, như được nhìn thấy ở bông hoa nở rộ trong một bản phác họa sơ bộ màu nước trên giấy da, được lưu giữ tại Bảo tàng Nghệ thuật Los Angeles.

Xem tiếp **trang 6**

Quý vị muốn tặng báo cho người thân, bạn bè? Epoch Times sẽ giúp chuyển tận nhà mỗi tuần.

TEL: (714) 356-8899 | WWW.EPOCHTIMESVIET.COM

EPOCH
TIMES
TIẾNG VIỆT

Trái: Bức tranh "A Bouquet of Flowers" (Mặt bó hoa), năm 1834, của họa sĩ Pierre-Joseph Redouté. Màu nước trên giấy da; kích thước 27 3⁄8 inches by 22 inches (~70 cm x 56 cm). Bộ sưu tập Tu nhân. Phải: Bức tranh "Ornithogalum Longibracteatum" (Cây Hành bầu) của Pierre-Joseph Redouté, năm 1802–1816. Khắc bằng chìm và đường nét, tô màu thủ công cho cuốn "Les Liliacées". Món quà của Cầu lạc bộ In ấn Cleveland để vinh danh ông Arnold M. Davis, Bảo tàng Nghệ thuật Cleveland.

Raphael của những đóa hoa

Tiếp theo từ trang 5

Và họa sĩ Redouté đã tạo nên những nghiên cứu đôn sức về các loài cây Bắc Mỹ trong cuốn sách "Histoire des Chênes de l'Amérique" (1801) (Lịch Sử Của Những Cây Sồi Mỹ) của tác giả André Michaux, để làm nổi bật những loài cây có thể làm hồi sinh vùng nông thôn nước Pháp.

Họa sĩ Pierre-Joseph Redouté

Sinh ra ở thành phố St. Hubert, Ardennes, nước Bỉ ngày nay, ông Redouté học vẽ từ cha mình, vốn là truyền thống gia đình bắt nguồn từ ông nội của ông. Năm 6 tuổi, ông Redouté đã sáng tác những họa phẩm nhỏ, và năm 13 tuổi, ông rời nhà để kiếm sống như một họa sĩ lưu động. Trong thời gian đó, ông học hỏi với các bậc thầy người Flemish ở vùng Flanders và Vùng Đất thấp (Low Countries), đồng thời khám phá các tác phẩm của nhiều họa sĩ vẽ hoa người Hà Lan như ông Rachel Ruysch và ông Jan van Huysum.

Ở Paris, ông cũng anh trai thiết kế sân khấu. Lúc rảnh rỗi, ông học in màu và đến nghe ông Gerard van Spaendonck – một họa sĩ người Hà Lan kiêm giáo sư hội họa hoàng gia chính thức của hoàng tộc Pháp – giảng dạy.

Ông cũng phác thảo và vẽ các loại cây quý hiếm trong nhà kính (nhà kính thường mại) của Le Jardin Royal des Plantes Médicinales (Vườn thảo dược Hoàng gia). Trong một chuyến đến nhà kính, ông gặp nhà quý tộc, nhà sinh vật học, và cũng là nhà sưu tập thực vật đầy đam mê Charles L'Héritier. Ông L'Héritier đã dạy ông giải phẫu, phẫu tích, và cách tạo nên những hình vẽ minh họa cho các nhà thực vật học. Ông L'Héritier lần đầu tiên ủy quyền cho ông Redouté tạo ra 50 bức vẽ cho các bản khắc trong quyển "Stirpes Novae" ("Những Loài Cây Mới", 1784–1785) của ông.

Ông Redouté vẽ tổng cộng 500 bức cho ông L'Héritier, gồm nhiều loài thực vật quý hiếm sinh trưởng ở Vườn Kew. Các bức vẽ này được xuất bản năm 1788 trong cuốn "Sertum Anglican" (Tuyển Tập Hoa Anh Quốc).

Redouté học vẽ màu nước trên giấy da từ họa sĩ vẽ hoa cho đức vua là ông van Spaendonck. Ông van Spaendonck đã giám sát các tác phẩm của ông Redouté trong "Les Vélins du Roi" (Những Bức Tranh Trên Giấy Da Của Nhà Vua) – một tài liệu có gần 7.000 bức họa ghi chép lại bộ sưu tập động thực vật của hoàng gia. Nhà chạm khắc hoàng gia Gilles Demarteau đã dạy ông Redouté kỹ thuật khắc chấm (stipple engraving). Năm 1790, ông Redouté học cách khắc chấm màu từ nghệ nhân chạm khắc người Ý Francesco Bartolozzi tại Vườn Kew ở Anh quốc. Các họa sĩ tạo ra các bản khắc chấm bằng

ALL PHOTOS IN THE PUBLIC DOMAIN

cách khắc chấm nhỏ thay cho đường nét, với mật độ khác nhau lên tấm bản đồng để truyền tải sắc thái và tông màu.

Khi Hoàng hậu Marie Antoinette ủy thác cho họa sĩ Redouté, ông được quyền sử dụng toàn bộ tòa lâu đài mới Petit Trianon và các khu vườn ở đó. Vua Louis XVI đã tặng lâu đài này cho hoàng hậu của mình cùng câu nói nổi tiếng rằng, "Gửi hoàng hậu yêu hoa, ta xin tặng nàng bó hoa này."

Người tiên phong về các bản in thực vật

Họa sĩ Redouté vẽ màu nước trên giấy da mỏng, sau đó là trên giấy da dày thượng hạng trong các bản in của ông. Trong các tác phẩm thủ đầu, ông sử dụng kỹ thuật chạm khắc đường nét, vẽ sau hoàn thiện bằng kỹ thuật khắc chấm màu, giúp tông màu và sắc thái trở nên tinh tế hơn. Ông đã giới thiệu kỹ nghệ khắc chấm đến Pháp quốc và đưa nó vào nghệ thuật vẽ tranh thực vật.

Họa sĩ Redouté đã in các bản khắc chấm bằng cách trước tiên in một số vết mực đen lên các tấm khắc mới. Điều này làm mất độ sắc nét của các bản in được tạo ra từ tấm khắc nguyên bản. Ông lựa chọn giấy có màu vàng son cho các bản in màu đen để làm nổi bật tông màu tinh tế này của các bản khắc chấm – điều mà giấy trắng trơn không làm được. Ông đã công bố những bản in đơn sắc này trong các ấn bản đặc biệt của nhiều quyển sách.

Kỹ pháp tạo nên nhiều thời gian mà họa sĩ Redouté dùng để mô tả các loài thực vật có màu sắc này đòi hỏi phải thêm tất cả các màu mực cùng một lúc. Điều này

▲ Bức tranh "Cabbage Rose (Rosa Centifolia Simplex)" (Hoa hồng bắp cải) của họa sĩ Pierre-Joseph Redouté, năm 1817–1824. Màu nước trên giấy da. Món quà mang tên ông Warren H. Corning từ vợ và các con của ông, Bảo tàng Nghệ thuật Cleveland.

bao gồm việc sử dụng một miếng da sơn đường nhỏ xiu hoặc miếng vải lau bằng bông, và một tấm khắc chấm, nhằm giúp các tông màu nhẹ nhàng tinh tế, và các đường nét uyển chuyển của thực vật nổi lên trên các bản khắc này. Sau khi in xong, ông Redouté sẽ tô màu thủ công lên các bản in rồi tiêu hủy các tấm đồng để ngăn việc chế tạo ra các bản in khác.

Những đóa hồng và huệ tây

Năm 1798, phu nhân của Hoàng đế Napoleon – Hoàng hậu Joséphine – lần đầu tiên ủy thác cho họa sĩ Redouté vẽ các bức tranh màu nước thực vật cho phòng ngủ của bà tại Château de Malmaison, cách trung tâm thủ đô Paris khoảng 9 dặm. Những tác phẩm ủy thác tiếp theo được xuất bản trong quyển "Jardin de la Malmaison" của nhà thực vật học Etienne Pierre Ventenat, và quyển "Description des Plantes Rares Cultivées à Malmaison et à Navarre" (Mô Tả và Các Loài Thực Vật Quý Hiếm Được Ươm Trồng tại Malmaison và Navarre) của nhà thực vật học Aimé Jacques Alexandre Bonpland.

Là người đam mê sưu tầm hoa, Hoàng hậu Joséphine đã trồng tất cả các loài hoa hồng từng được biết đến trong các khu vườn của bà ở lâu đài Malmaison. Chiến tranh cũng không thể ngăn cản các khu vườn này mở rộng khi Hoàng đế Napoleon ra lệnh cho các sĩ quan chỉ huy hải quân lùng sục mọi chuyến tàu để tìm kiếm các loài thực vật cho khu vườn của bà. Ngay cả khi Pháp quốc và Anh quốc đang xảy ra chiến tranh, Hoàng hậu Joséphine vẫn nhập cảng hoa hồng từ Anh quốc. Và

▲ Bức tranh "Limodorum Purpureum" của họa sĩ Pierre-Joseph Redouté, năm 1802–1816. Khắc bằng chìm và đường nét, tô màu thủ công cho tập tranh "Les Liliacées". Món quà của Cầu lạc bộ In ấn Cleveland để vinh danh ông Arnold M. Davis, Bảo tàng Nghệ thuật Cleveland.

Số 78, Tháng 11/2023 EPOCH TIMES

EPOCH TIMES Số 78, Tháng 11/2023

Tổng thống, Thiên hoàng, và một đêm giá lạnh ở tiểu bang Alaska

Chuyến dừng chân của Thiên hoàng ở Alaska là lần đầu tiên trong nhiều phương diện

Dustin Bass

Vào ngày 15/07/1971, người dân Mỹ biểu tình ngồi trong cảm Nixon tuyên bố rằng ông sẽ viếng thăm Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa. Từ lâu được biết đến như một người kiên quyết phản đối chủ nghĩa cộng sản, ngài tổng thống không cảm thấy quyết định này là một sự thay đổi lập trường đối với phe cộng sản, mà thay vào đó là tạo cơ hội để làm đôn bẩy chống lại phe Bắc Việt trong Chiến tranh Việt Nam, cũng như mang đến bước đi chiến lược trước Liên Xô. Chuyến công du đến Hoa lục của tổng thống diễn ra vào tháng Hai của năm tiếp theo, cũng là chuyến viếng thăm đầu tiên của một tổng thống đang tại vị.

Trước sự kiện làm thay đổi cục diện địa chính trị này, TT Nixon đã dự phòng cho cuộc hội kiến mang tính lịch sử khác với một nhà lãnh đạo đến từ miền Viễn Đông.

Từ thù thành bạn

Hai mươi sáu năm trước lời tuyên bố của TT Nixon, Hoa Kỳ đã lập kế hoạch kết thúc cuộc xung đột đẫm máu nhất trong lịch sử nhân loại. Vào tháng 05/1945, cuộc chiến ở châu Âu kết thúc khi phe Đồng minh chiếm lĩnh Berlin. Tuy nhiên, cuộc chiến tranh ở Thái Bình Dương vẫn còn tiếp diễn nhiều tháng, có lẽ là nhiều tháng nữa mới kết thúc. Mặc dù Hoa Kỳ chỉ duy thành công chiến dịch nhảy dõ (island-hopping) của mình, nhưng thiệt hại nhân mạng rất lớn. Lúc bấy giờ, lục địa Nhật Bản nằm trong tầm ngắm của chiến dịch này. Vào ngày 26/07, tại thành phố Potsdam của Đức, Hoa Kỳ, Anh, và Trung Quốc yêu cầu Nhật Bản đầu hàng vô điều kiện. Nhưng tầng lớp lãnh đạo của Đế Quốc Nhật Bản lựa chọn chiến đấu.

Vào ngày 06 và 09/08/1945, oanh tạc cơ của Hoa Kỳ lần lượt bay qua thành phố Hiroshima và Nagasaki, thả xuống những quả bom nguyên tử. Người Nhật Bản bị ép buộc đầu hàng hoặc có thể phải chứng kiến nền văn minh của mình kết thúc. Thiên hoàng Nhật Bản Hirohito đã có hành động can thiệp trước nay chưa từng có vào quy trình của chính phủ. Thiên hoàng tiếp tục thực hiện một hành động chưa từng có khác khi tuyên bố công khai với thần dân của mình rằng Nhật Bản đã đầu hàng.

Lực quân Hoa Kỳ dưới sự dẫn dắt của Đại tướng Douglas MacArthur đã chiếm đóng Nhật Bản cho đến năm 1952, tiến hành các cuộc cải cách quân sự, chính trị, kinh tế và xã hội. Một trong những thỏa thuận được ký kết giữa Nhật Bản và Hoa Kỳ trước khi việc

▲ Tổng thống Richard Nixon cùng với Thiên hoàng Hirohito và Hoàng hậu Nagako ở thành phố Anchorage, tiểu bang Alaska, ngày 27/09/1971.

chiếm đóng bắt đầu là ngài Hirohito vẫn giữ ngôi vị Thiên hoàng Nhật Bản, ngay cả khi đó chỉ là ngôi vị về mặt hình thức. Vào ngày đầu năm mới 1946, Thiên hoàng Hirohito đã thực hiện một buổi phát sóng công khai khác được gọi là "Declaration of Humanity" (Bản tuyên ngôn của Nhân loại), tuyên bố mối quan hệ giữa ngài và thần dân của mình là "không dựa trên quan niệm sai lầm rằng Thiên hoàng là đấng thần linh, và rằng người dân Nhật Bản thượng đẳng hơn các chủng tộc khác và có sự mệnh thống trị thế giới này."

Ngài Hirohito vẫn giữ ngôi vị Thiên hoàng Nhật Bản trong vài thập niên nữa, và Nhật Bản là một trong số ít các quốc gia ở châu Á không chịu ảnh hưởng của Liên Xô, Trung Quốc, Cambodia, Lào, Bắc Hàn, Việt Nam, và những quốc gia khác đã chọn đi theo [mô hình] các chính quyền cộng sản dịch nhảy dõ (island-hopping) của mình, nhưng thiệt hại nhân mạng rất lớn. Lúc bấy giờ, lục địa Nhật Bản nằm trong tầm ngắm của chiến dịch này. Vào ngày 26/07, tại thành phố Potsdam của Đức, Hoa Kỳ, Anh, và Trung Quốc yêu cầu Nhật Bản đầu hàng vô điều kiện. Nhưng tầng lớp lãnh đạo của Đế Quốc Nhật Bản lựa chọn chiến đấu.

▲ Đại tướng MacArthur và Thiên hoàng Nhật Bản tại Tổng hành dinh của phe Đồng minh ở Tokyo, ngày 27/09/1945, bức ảnh chụp của nhiếp ảnh gia Gaetano Falliace.

Xét đến giai đoạn lịch sự ngắn ngủi và khắc nghiệt giữa Nhật Bản và Mỹ quốc từ năm 1941 đến 1945, mối quan hệ giữa hai quốc gia đã khá hữu hảo. Trung Quốc, đất nước từng ký vào Tuyên bố Potsdam (Potsdam Declaration), lúc bấy giờ đã do chính quyền cộng sản vận hành, trong khi Nhật Bản trở thành một mối quan hệ giữa ngài và thần dân của mình là "không dựa trên quan niệm sai lầm rằng Thiên hoàng là đấng thần linh, và rằng người dân Bản bị kích động là điều dễ hiểu.

Chuyến công du hoàng gia

Một phần tư thế kỷ đã trôi qua kể từ sau Đế nghị Thế chiến, Thiên hoàng Hirohito cùng Hoàng hậu Nagako được sắp xếp lịch trình công du châu Âu để khẳng định mối quan hệ giữa Nhật Bản với các quốc gia đồng dân chủ. Trong suốt mùa thu năm 1971, Thiên hoàng và Hoàng hậu đã viếng thăm Đan Mạch, Bỉ, Pháp quốc, Anh quốc, Hà Lan, và Đức quốc. Chuyến công du Đức quốc là một sự mệnh ngoại giao quan trọng được thực hiện giữa thời kỳ Chiến Tranh Lạnh.

Trước khi đến châu Âu, vợ chồng Thiên hoàng dừng chân ở Alaska. TT

▲ Thiên hoàng Hirohito và Hoàng hậu Nagako đến Hà Lan, ngày 08/10/1971.

VĂN HÓA & NGHỆ THUẬT | 7

Nixon cho rằng chuyến dừng chân này là sáng suốt và cần thiết về mặt địa chính trị. Ông đã lên lịch trình để hội kiến Thiên hoàng Hirohito và Hoàng hậu. Tổng thống và Đệ nhất Phu nhân thực hiện chuyến hành trình dài 4,200 dặm trong vòng hai ngày để đến thành phố Anchorage, tiểu bang Alaska.

Vào ngày 26/09/1971, Thiên hoàng Hirohito đã đến thành phố Anchorage lúc 10 giờ đêm, và ngài nán lại đó cho đến khi rời đi trên chuyến bay nổi chuyến lúc 11 giờ 40 phút đêm. Đó là lần đầu tiên Thiên hoàng Hirohito hay bất cứ vị quốc vương Nhật Bản nào đặt chân lên địa phận Mỹ quốc. Kỳ thực, ngài Hirohito chưa bao giờ đặt chân đến quốc gia khác với tư cách là Thiên hoàng (ngài từng công du châu Âu khi còn giữ ngôi Thái tử, và cũng là thành viên đầu tiên của hoàng gia Nhật Bản từng ra khỏi đất nước này). Mặc dù cuộc hội kiến giữa Thiên hoàng Hirohito và TT Nixon chỉ kéo dài 50 phút, nhưng khoảnh khắc đó đã đi vào lịch sử.

"Chuyến công du của ngài tương trưng cho vị thế ngày mới cao của Nhật Bản trong các vấn đề thế giới. Chúng ta hội kiến tại thành phố Anchorage, tiểu bang Alaska, một địa điểm có khoảng cách xấp xỉ như giữa thủ đô Tokyo và Hoa Thịnh Đốn. Và điều này nhắc nhở chúng ta rằng trong một phần tư thế kỷ qua chúng ta đã và đang xây dựng cấu trúc về các mối quan hệ chính trị, kinh tế, và văn hóa nói liên khoảng cách giữa hai đất nước." TT Nixon tuyên bố trong bài diễn văn tại Căn cứ Không quân Elmendorf ở thành phố Anchorage.

"Và chúc cho cuộc hội kiến mang tính lịch sử này, cuộc hội kiến đầu tiên trong lịch sử giữa Thiên hoàng Nhật Bản và Tổng thống Hoa Kỳ, sẽ là minh chứng cho khoảng thời gian sắp tới hai dân tộc vĩ đại của chúng ta quyết tâm hợp tác với nhau trong tinh thần nghị vì hòa bình và sự thịnh vượng của khu vực Thái Bình Dương và vì tất cả người dân trên thế giới."

Trong bài diễn văn được chuẩn bị sẵn của mình, Thiên hoàng Hirohito đã hồi đáp tương tự: "Tôi không có bất cứ nghi ngờ nào về việc các mối quan hệ hữu nghị giữa hai đất nước chúng ta, vốn được vun đắp trong suốt một phần tư thế kỷ vừa qua, sẽ ngày càng được củng cố bằng sự hợp tác và quan hệ mật thiết giữa hai Chính phủ và người dân hai nước. Một lần nữa, tôi gửi lời cảm ơn đến ngài Tổng thống, vì tâm thịnh tình của ngài và gửi những lời chúc tốt đẹp nhất của tôi vì sự thịnh vượng của Hợp Chúng Quốc Hoa Kỳ."

Ông Dustin Bass là người dẫn chương trình "About the Book" của Epoch TV, một chương trình giới thiệu những cuốn sách mới cùng tác giả biên soạn. Ông là cây bút kiêm đồng chủ trì kênh podcast The Sons of History.

Hoàng Long biên dịch

ProCare

Pharmacy & Medical Supplies

- Cung cấp đầy đủ các loại thuốc tây, vắc xin ngừa cúm cúm, COVID-19, và du lịch. Không cần lấy hẹn trước.
- Nhà thuốc ProCare được công nhận là nhà thuốc chuyên cung cấp các loại thuốc đặc trị bởi Cơ Quan Kiểm Định Sử Dụng thuốc của Hoa Kỳ (URAC).
- Cung cấp tất cả các loại dụng cụ y khoa như xe lăn, gậy, dụng cụ an toàn trong phòng tắm, gối đặc biệt cho người đau cổ, đau lưng, đau chân... Đặc biệt: Có bán giấy trị liệu cho bệnh nhân Tiểu Đường; Giày, nịt lưng giảm đau cột sống... Và rất nhiều sản phẩm hữu ích khác để phục vụ quý khách hàng.
- Nhà thuốc ProCare được công nhận là nhà thuốc chuyên cung cấp các loại thuốc đặc trị bởi Cơ Quan Kiểm Định Sử Dụng thuốc của Hoa Kỳ (URAC).
- Mục tiêu chính của toàn thể nhân viên nhà thuốc chúng tôi là cung cấp đầy đủ mọi chỉ dẫn về sức khỏe và đồng thời phục vụ tối đa để đáp ứng nhu cầu của từng bệnh nhân.
- Chương trình "Đơn giản thuốc" nhằm tăng sự tiện lợi cho quý vị và giúp đạt hiệu quả trong cách dùng thuốc qua việc tư vấn trực tiếp giữa Dược Sĩ với từng bệnh nhân.

Châm ngôn của chúng tôi:

Chất Lượng - Thành Tâm - Nhanh Chóng

Free Delivery

9191 Westminster Ave.
Garden Grove, CA 92844

Website: www.ProCareDrugStore.com
Email: info@ProCareDrugStore.com

Phone: (714) 899-1111
Fax: (714) 899-2808

Mở Cửa 7 Ngày Mỗi Tuần

Thứ Hai – Thứ Sáu	9:30 AM - 6:30 PM
Thứ Bảy – Chủ Nhật	9:30 AM - 1:30 PM

Điểm phim: ‘Oppenheimer’

Mark Jackson

Ai có thể nghĩ rằng một bộ phim tiểu sử kéo dài ba tiếng đồng hồ về vật lý nguyên tử lại trở thành bộ phim bom tấn mùa hè 2023? Một bộ phim bom tấn cho người trưởng thành. Bạn sẽ ngồi yên trên ghế của mình suốt thời gian xem phim vì cuối cùng thì đây là một bộ phim súc tích, đầy thách thức, thú vị, mở mang tâm trí, cuốn hút, chất lượng giáo dục ở mức độ tốt nhất có thể.

Bộ phim mở đầu bằng lời nhắc nhở rằng các vị thần Hy Lạp của tàn vụ trụ đã trừng phạt Prometheus* – một vị thần từ vụ trụ trước đó – bằng cách xiềng xích ông vĩnh viễn vào một tảng đá. Ông bị trừng phạt dưới hình thức bị chim săn mồi moi gan hàng ngày. Tại sao? Bởi vì ông đã tặng lửa cho loài người, lửa là món quà bị nghiêm cấm.

Ông Julius Robert Oppenheimer đã trao cho loài người quả bom nguyên tử, đủ khả năng phá hủy toàn bộ hành tinh này nhiều lần. Bộ phim gay cấn dẫn dắt câu chuyện từ những ngày đầu của chàng sinh viên Oppenheimer, cho đến lời thú nhận đầy xúc cảm của ông về tội lỗi tàn khốc trước khi Tổng thống Truman đuổi ông ra khỏi Oval Office (Phòng Bầu Dục) với lời lăng mạ “Đừng để kẻ khác nhè dó trở lại đây!”

‘Oppenheimer’

Anh chàng sinh quán New York J.R. Oppenheimer (do diễn viên Cillian Murphy thủ vai) nghiên cứu cơ học lượng tử tại Đại học Cambridge của Anh. (Kiến thức về lượng tử chưa được dạy ở Mỹ lúc bấy giờ.) Ở đó, ông được nhà vật lý học lỗi lạc người Đan Mạch là Niels Bohr (do diễn viên Kenneth Branagh thủ vai) khuyến khích từ bỏ công việc trong phòng thí nghiệm và đến Đại học Göttingen của Đức vào năm 1926 để thực sự mở mang tâm trí.

Giáo sư người Anh của Oppenheimer đã chế giễu những lời đề nghị này, nói rằng trình độ toán học của Oppenheimer ở mức thông thường. Giáo sư Bohr phản đối lại bằng cách nói rằng toán học đối với các nhà vật lý cũng giống như việc đọc nhạc đối với các nhạc sĩ – điều quan trọng là có thể nghe được âm nhạc trong đầu họ. Liệu chàng nghiên cứu sinh Oppenheimer có thể nghe được âm nhạc không? Ông có thể.

Nghiên cứu và danh tiếng của ông đã sớm giúp ông trở thành người đứng đầu của chương trình vật lý lý thuyết tại Đại học California, Berkeley, nơi mà tài năng của một trong những thiên tài [như ông] gần chạm mức điên rồ, thì tâm trí của ông bị đe dọa bởi những cảnh tượng vật lý thiên văn mà [trong đó], các ngôi sao tan biến vào các lỗ đen và kích thước to lớn không thể nghĩ bàn của vũ trụ. Với sự hối thúc của bạn gái đầu tiên của mình (do nữ diễn viên Florence Pugh thủ vai), ông cũng bắt đầu tham dự các cuộc tụ họp của đảng lao động và tham dự một cuộc trò chuyện kéo dài của chủ nghĩa cộng sản.

Nếu ông thành công, nước Mỹ sẽ chiến thắng

Với sự ủy thác từ Trung tướng Leslie Groves (do diễn viên Matt Damon thủ vai), ông Oppenheimer đứng đầu chương trình vũ khí hạt nhân nổi tiếng của Dự án Manhattan cho Hoa Kỳ.

Thành quả những nỗ lực của ông cuối cùng đã san bằng hai thành phố

Hiroshima và Nagasaki của Nhật Bản, kết thúc Đệ nhị Thế chiến, làm nên danh tiếng quốc tế cho ông Oppenheimer, nhưng ông đã tìm cách biến vai trò có liên quan của mình thành việc thúc giục đình chiến hạt nhân. Việc bị thu hồi quyền miễn trừ an ninh của ông với tư cách là cố vấn của Ủy ban Năng lượng Hoa Kỳ đã lấy đi động lực và các hoạt động của ông.

Phát minh ra bom nguyên tử và sau đó vận động chống lại vũ khí hạt nhân dường như là ví dụ tốt nhất mọi thời đại về việc “mất bò mới lo làm chuông”. Thứ tưởng tượng rằng, nếu ông Oppenheimer được sinh ra sau này, ông có thể đã chú ý đến cảnh báo của nhân vật Ian Malcolm trong phim “Jurassic Park” rằng: “Khoa học gia các ông đã quá bận tâm đến việc có thể hay không thể làm được, họ đã không dừng lại để suy nghĩ liệu có nên làm không.” Nhưng khả năng cao là câu thoại đó là dựa vào bản thân ông Oppenheimer, quá ngỡ ngàng như phim “Back to the Future” (Trở về tương lai) luẩn quẩn với sự đoán con gà có trước hay quả trứng có trước.

Nhưng thực tế của vấn đề là, trước đó, ông Oppenheimer đã lo lắng về việc sử dụng vũ khí hủy diệt hàng loạt ra sao. Nhận thức sâu sắc việc Đức Quốc xã sẽ không ngần ngại ném bom hạt nhân người Do Thái sống ở Mỹ đã chi phối ông – cùng với hiểu biết rằng người Nga có thể dễ dàng đánh bại nước Mỹ bằng vũ khí hạt nhân và tạo ra quả bom hạt nhân đầu tiên – những thứ đó cuối cùng đã xua tan những nghi ngờ của ông.

Những câu chuyện khác

Dựa trên cuốn tiểu sử năm 2005 của Martin J. Sherwin và Kai Bird – “American Prometheus: The Triumph and Tragedy of J. Robert Oppenheimer” (Prometheus của J. Robert Oppenheimer) – bộ phim của đạo diễn Christopher Nolan có nhiều cảnh những người đàn ông có đầu óc thông minh nói chuyện với nhau, chẳng hạn như nhà vật lý lý thuyết Edward Teller (do diễn viên Bennie Safdie thủ vai) và nhà khoa học hạt nhân Ernest Lawrence (do diễn viên Josh Hartnett thủ vai), và tất nhiên là cả Albert Einstein (do diễn viên Tom Conti thủ vai).

Song song với câu chuyện chính là một trong những màn trình diễn hay hơn của diễn viên Robert Downey Jr. trong vai Chuẩn đô đốc Lewis Strauss. Phiên điều trần xác nhận của Thượng viện về ông Strauss vào năm 1959 được công bố rộng rãi và sự ghen tị bệnh hoạn của ông với ông Oppenheimer đã cho bộ phim một số cảnh hay nhất. (Để phân biệt cốt truyện chính, những cảnh này được quay bằng màu đen trắng kém sắc nét hơn.)

Một tuyến thời gian liên quan khác, như đã đề cập, liên quan đến phiên điều trần về miễn trừ an ninh của Oppenheimer vào năm 1954 – một phiên tòa kangaroo [phiên tòa trá hình] nhằm loại bỏ ông Oppenheimer – thông qua một ủy ban do biện lý đặc biệt “săn mồi” Roger Robb (do diễn viên Jason Clarke thủ vai) dẫn đầu.

Những người phụ nữ trong phim này, không được thể hiện xứng tầm nhưng vẫn hấp dẫn, gồm nữ diễn viên Florence Pugh trong vai bác sĩ tâm thần Jean Tatlock theo chủ nghĩa cộng sản, cô có tình thân tự do và là tình nhân của ông Oppenheimer; nữ diễn viên Emily Blunt trong vai người vợ ông Oppenheimer, cô Kitty, nhân vật quen thuộc trong giới thượng lưu ở vùng Bay Area. Cô Kitty sau này đứng ra bảo vệ

Nhà vật lý J.R. Oppenheimer (do diễn viên Cillian Murphy thủ vai) được tán dương như người hùng chiến tranh, trong phim “Oppenheimer.”

Hai trong số các nhà vật lý vĩ đại nhất trong lịch sử, ông Albert Einstein (do diễn viên Tom Conti thủ vai, trái) và ông J.R. Oppenheimer (do diễn viên Cillian Murphy thủ vai) đang nói chuyện, trong phim “Oppenheimer.”

(Từ trái sang phải, phía trước) ông J.R. Oppenheimer (do diễn viên Cillian Murphy thủ vai), ông Enrico Fermi (do diễn viên Danny Deferrari thủ vai), Trung tướng Leslie Groves (do diễn viên Matt Damon thủ vai), và ông Kenneth Nichols (do diễn viên Dane DeHaan thủ vai) trong thí trấn được xây dựng đặc biệt để phát triển bom nguyên tử, trong phim “Oppenheimer”.

‘Oppenheimer’

Đạo diễn: Christopher Nolan

Diễn viên: Cillian Murphy, Emily Blunt, Matt Damon, Robert Downey Jr., Florence Pugh, Gary Oldman, Casey Affleck, Kenneth Branagh, Josh Hartnett, Rami Malek, Dane DeHaan, Matthew Modine, Alex Wolff, Jason Clarke, Tony Goldwyn

Xếp hạng MPAA: Nhãn R (Restricted) – Thanh thiếu niên dưới 17 tuổi không được xem phim nếu không có sự đồng ý của người lớn

Thời lượng: 3 tiếng

Ngày phát hành: 21/07/2023

Xếp hạng: ★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

★★★★★

Ông Mark Jackson là nhà phê bình phim cao cấp của The Epoch Times. Ông có 20 năm kinh nghiệm là diễn viên chuyên nghiệp ở New York, ông được đào tạo về sân khấu cổ điển và có bằng cử nhân triết học. Gần đây, ông là người đọc cuốn sách nói của The Epoch Times “Ma quỷ đang thống trị thế giới chúng ta”.

chống mình và đã trao cho biện lý đặc biệt Robb nhiều hơn những gì ông ta mặc cả. Rõ ràng là bộ phim đã lựa chọn việc không có gang khác họa những bức ảnh không có vẻ Hiroshima và Nagasaki sau vụ đánh bom thực tế. Đó cũng là một điều tốt; Tôi đã đọc các trường mục của những “ant-walking alligator people” [những người bị thương nặng sau vụ thả quả bom nguyên tử vào ngày 06/08/1945]. Tôi không muốn những hình ảnh đặc biệt đó thiếu độ võng mạc của tôi.

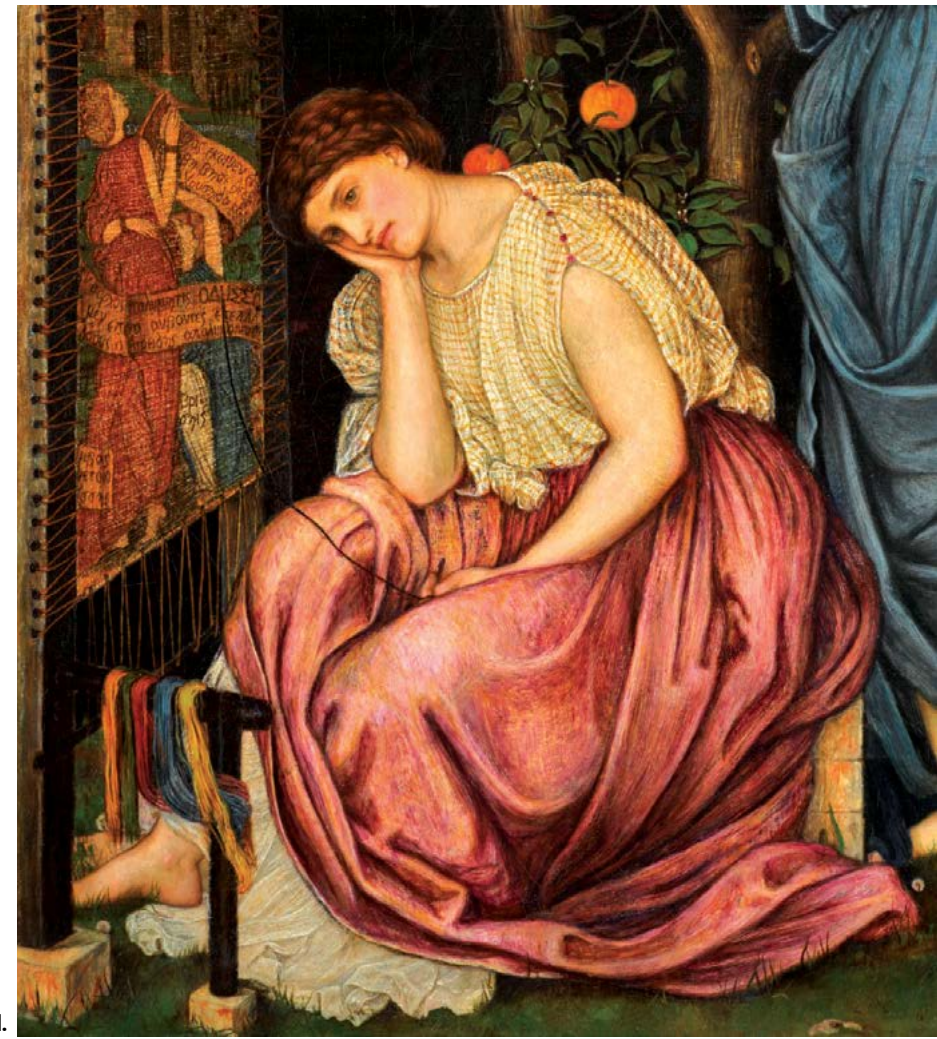
Khoảng 199,000 người đã bị thương hoặc thiệt mạng vì những quả bom do Tổng thống Harry S. Truman (do diễn viên Gary Oldman thủ vai) ra lệnh, người đã có vấn đề với việc lấy được đầy đủ sự tin nhiệm. Hậu quả đã kích nổ cuộc Chiến tranh Lạnh với Nga và Nỗi sợ Cộng sản (Red Scare) sau đó, vốn là những việc mà ông Oppenheimer cố gắng loại bỏ.

Trong một bộ phim đề cập đến các ngành khoa học lý thuyết và toán học chuyên sâu, hầu hết các khán giả xem phim không hiểu được các chi tiết, nhưng [đạo diễn] Nolan chứng minh rằng cách kể chuyện hay đã chiến thắng các chi tiết.

Tôi đã tìm thấy ở phim “Oppenheimer” để cuối cùng nhấn mạnh sâu sắc khái niệm triết học rằng tinh thần và vật chất là cùng một thực thể tinh. Ngoài các công thức tính toán và ký hiệu viết trên giấy, chúng liên quan đến những gì mà mắt người không thể nhận thức được đã chứng minh, đã tạo nên sức mạnh khủng khiếp để thiếu rụi 199,000 nhân mạng. Ý niệm là vô cùng mạnh mẽ, và khi chúng biểu hiện một cách hữu hình trên thế giới, kiểu như thế này, thông qua các hình thức hủy diệt như bom nguyên tử và bom hydrogen, thì đó thường là một dấu hiệu cho thấy nhân loại ở giai đoạn đã mất đi tín ngưỡng vào Thần.

Chú thích: “Prometheus là tên một vị thần từ Hy Lạp, tượng trưng cho sự sáng tạo của loài người và sự phát triển của lửa.

Trường An biên dịch

1.

2.

3.

1. Nàng Penelope, người vợ chung thủy của chàng Odysseus là người có đức hạnh. Tác phẩm “Penelope” của họa sĩ John Roddam Spencer Stanhope, năm 1864. Công ty đấu giá mỹ nghệ Sotheby’s, tháng 11/2017.

2. Chân dung bà Margaret Roper, từ một bản sao chép năm 1593 của bức chân dung Hans Holbein hiện đã thất lạc khác họa tất cả những nữ nhân trong gia đình ông Thomas More.

3. Nàng Ismene (bên trái) cố gắng thuyết phục chị gái, Antigone, từ bỏ quyết định chôn cất anh trai trái lệnh vua, nhưng nàng Antigone vẫn kiên định với niềm tin của mình. Tranh minh họa “Antigone and Ismene” do Emil Teschendorf vẽ năm 1892. Từ cuốn sách “Character Sketches of Romance, Fiction and the Drama” (Bản Phác Thảo Các Nhân Vật Trong Tiểu Thuyết và Kịch Lãng Mạn) của Ebenezer Cobham Brewer.

Jeff Minick

Trong khi tôi lang thang trên mạng tìm nguồn cảm hứng viết về các anh thư trong văn học – các nữ nhân vật hư cấu sẽ truyền cảm hứng cho quý độc giả, đặc biệt là những người phụ nữ giữ gìn đức hạnh và thể hiện lòng dũng cảm khi đối diện với hiểm nguy, thì bài viết “The 10 Best Literary Heroines” (10 Bậc Anh Thư Vĩ Đại Nhất trong Văn Học) đã xuất hiện.

Tại đây, các biên tập viên của trang AbeBooks.com đã hỏi độc giả: “Nếu bạn có thể trở thành bất kỳ nhân vật văn học nào, thì bạn sẽ trở thành ai và tại sao?” Rất nhiều người đã trả lời họ muốn trở thành các nữ nhân vật – không có gì ngạc nhiên, vì phải nữ độc tiểu thuyết nhiều hơn nam giới – và có một số lời bình ngắn về những nhân vật chính chẳng hạn như cô bé Scout Finch trong “To Kill a Mockingbird” (Giết Con Chim Nhại) và nàng Scarlett O’Hara trong “Gone With the Wind” (Cuốn Theo Chiều Gió). Tại đây, cũng có một số nữ kiệt trẻ tuổi trong văn học – Hermione Granger trong loạt truyện “Harry Potter,” Nancy Drew, và Anne trong tiểu thuyết “Anne of Green Gables” (Anne Dưới Chái Nhà Xanh) – cùng với nữ trinh thám lớn tuổi là Quý bà Marple.

Khi tôi đọc hết danh sách này, những câu hỏi sau đây đã xuất hiện: Các bậc anh thư trong văn học thời xưa hơn thì sao? Liệu chúng ta đã quên những phụ nữ cao quý xuất hiện trong các áng thơ và vở kịch thời cổ đại? Có phải

chúng ta không nhận ra sự kính trọng của những văn sĩ thời xưa đối với lòng dũng cảm, sự trung thành, khát vọng, tự chủ, và sự thông tuệ của phái nữ?

Những hiểu lầm

Có lẽ góc nhìn thiên cận của chúng ta bắt nguồn từ quan điểm về người phụ nữ trước thời hiện đại, rằng họ là nhóm người bị o ép và phục tùng nam giới. Chẳng hạn như, những người theo chủ nghĩa nữ quyền thời nay có thể cho rằng phụ nữ La Mã và Hy Lạp cổ đại, thời kỳ Trại Cổ, và thời kỳ Phục Hưng là tài sản riêng của nam giới, những vật phẩm thuộc quyền sở hữu và kiểm soát bởi cha họ và chồng họ, giá trị của họ được xác định bằng của hồi môn và những đứa trẻ mà họ có thể mang đến thế giới này.

Trong những niềm tin này cũng có một số điều đúng. Trong quá khứ, ngoài trừ một số trường hợp ngoại lệ hiếm hoi, nhìn chung phụ nữ có ít quyền lợi hơn nam giới, không được tham dự hầu hết các sự kiện trên chính trường cũng như bị pháp luật và phong tục hạn chế tham gia những sự kiện văn hóa.

Tuy nhiên, sự thật vĩ đại hơn đó là xuyên suốt lịch sử được ghi chép lại, phụ nữ có sức mạnh phi thường với vai trò làm vợ và làm mẹ. Cũng như thời nay, họ giao tiếp với cha, chồng, và con trai để bày tỏ ý kiến của mình, và tác động đến quan điểm của những

người đàn ông trong cuộc sống bằng sức mạnh của sự thông tuệ, duyên dáng, và tình yêu thương. Như nhà sử học Will Durant và vợ ông, nhà nghiên cứu kiếm nhà văn Ariel Durant, đã miêu tả về những người La Mã cổ đại trong cuốn “The Story of Civilization” (Câu Chuyện của Nền Văn Minh): “Vi bản tính vội vã quá lớn của nam giới khiến phái nữ duyên dáng hơn bất kỳ điều luật nào, vị thế của phụ nữ La Mã không thể bị phân xét bởi sự thiếu kém của pháp luật.”

Chúng ta có thể thấy các câu chuyện về những người phụ nữ sử dụng quyền lực của mình trong nhiều thời đại quá khứ. Thậm chí một nghiên cứu sơ lược về lịch sử La Mã cũng cho thấy những phụ

nữ như bà Fulvia (vợ của chính trị gia Mark Antony) và bà Livia Drusilla (vợ của Hoàng đế Augustus) có ảnh hưởng lớn lao đến chồng của họ. Vào thời Trung Cổ, các nhân vật như Nữ hoàng Eleanor xứ Aquitaine, Thánh Joan xứ Arc, và các nữ tu sĩ đã có ảnh hưởng đến chính trị và văn hóa vào thời đại của họ.

Thời kỳ Phục Hưng và Baroque nổi bật với nhiều nữ nghệ sĩ xuất chúng, Nữ hoàng Elizabeth Đệ nhất trị vì Anh quốc bằng đường lối cứng rắn, và những người phụ nữ như bà Margaret Roper, ái nữ của ngài Thomas More, đều nổi tiếng bởi tài năng văn chương và sự uyên bác của họ.

Các văn nhân trong lịch sử đã tôn

vinh bản tính, đức hạnh, và thành tựu của những người phụ nữ kiên cường qua các áng thơ, vở kịch, và tác phẩm văn xuôi của họ.

Những cô gái dũng cảm và giàu lòng yêu thương

Hầu hết chúng ta đều quen thuộc với hình ảnh Penelope trong sử thi “Odyssey” của thi hào Homer, người vợ chung thủy và nhẫn nại của chàng Odysseus. Nàng đã xoay sở ngăn chặn những người theo đuổi mình bằng nhiều cách khác nhau trong khi không trông phụ

quần trở về an toàn. Đối với cô nhân, Penelope là hình mẫu của lòng chung thủy và đức hạnh của người vợ. Có lẽ ít người trong chúng ta biết về tác phẩm “Antigone”, một vở kịch của Sophocles khắc họa sự sụp đổ của vương tộc Creon. Vở kịch này tôn vinh nàng Antigone và lòng trung thành của nàng với anh trai và các vị thần. Sau khi anh trai Polynices của Antigone thiệt mạng trong trận chiến giành lại quyền trị vì thành Thebes, nhà vua mới, Creon, đã không cho phép chôn cất và cử hành tang lễ cho chàng. Theo người Hy Lạp, làm vậy là để ngăn cản linh hồn của người đã khuất chuyển sinh vào kiếp sau.

Nàng Antigone không tuân theo lệnh này và tiến hành những nghi thức mai táng bằng cách rải đất lên thi thể của anh trai. Khi bị bắt giữ vì bất tuân nhà vua, nàng đã can đảm nhận tội, nói với nhà vua rằng luật của Thượng Đế sẽ phê phán quyền lực thế tục của ông.

Xem tiếp trang 10

▶ Ông J.R. Oppenheimer (do diễn viên Cillian Murphy thủ vai) xem vụ nổ nguyên tử, trong phim “Oppenheimer.”

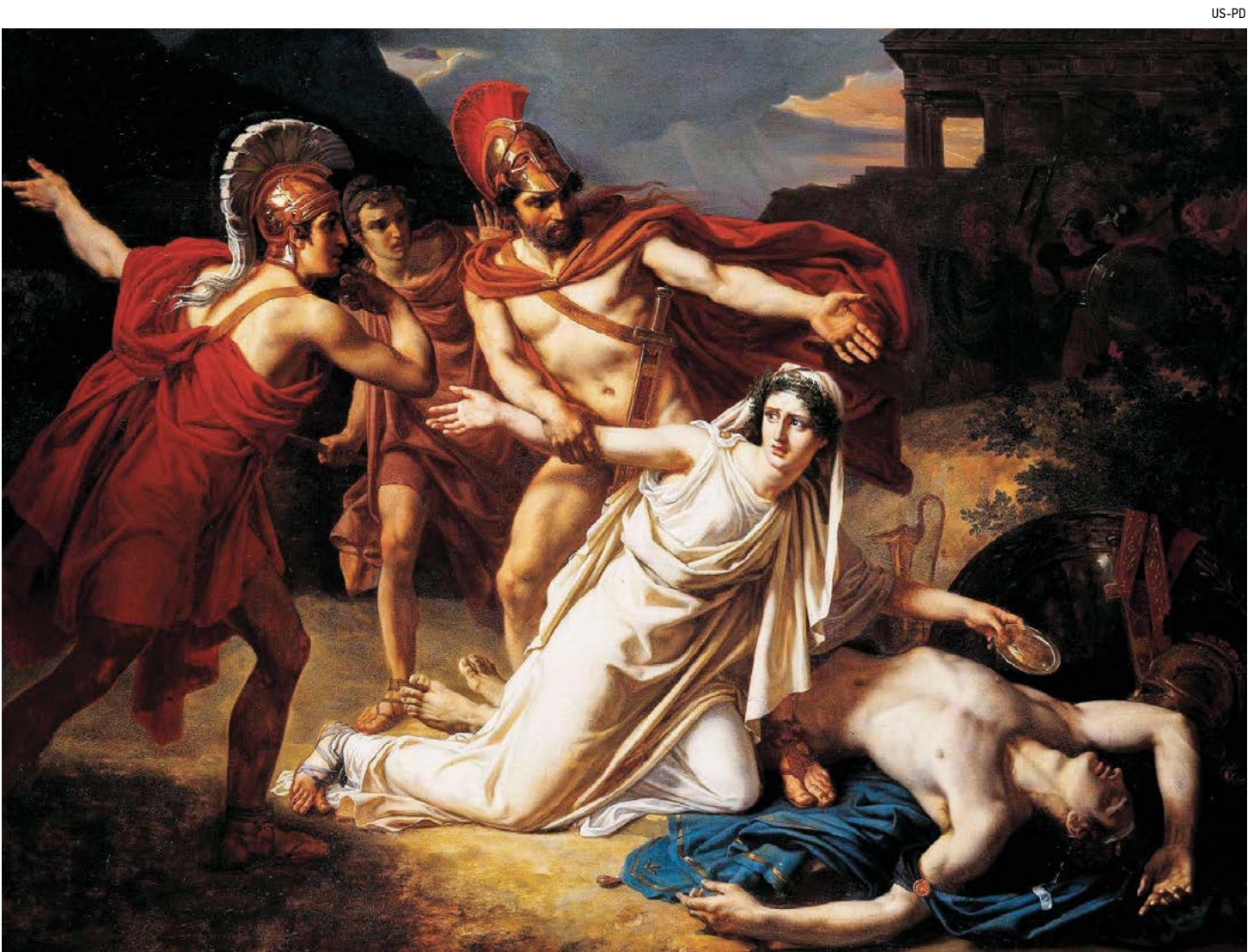

UNIVERSAL PICTURES

Quý vị muốn tặng báo cho người thân, bạn bè? Epoch Times sẽ giúp chuyển tận nhà mỗi tuần. TEL: (714) 356-8899 | WWW.EPOCHTIMESVIET.COM EPOCH TIMES TIẾNG VIỆT

► Bức tượng của Nữ hoàng Dido, năm 1707, được cho là tác phẩm của nhà điêu khắc Christophe Cochet, tại Bảo tàng Louvre.

▲ Tác phẩm "Antigone Buries Polynices" (Nàng Antigone chôn cất anh trai Polynices) của họa sĩ Sébastien Norblin, năm 1825, Paris, National School of Fine Arts.

Tìm lại những anh thư trong văn chương cổ đại

Tiếp theo từ trang 9

Vua Creon ra lệnh chôn sống nàng Nergon trong một hang động. Để không bị chết dần mòn, nàng Antigone đã treo cổ tự vẫn, và con trai của vua Creon, người đã đem lòng yêu thương nàng, cũng kết liễu cuộc đời của mình.

Cùng với việc bắt tuân mệnh lệnh của nàng, trong cuộc tranh luận với vua Creon, và ngay cả khi về bình địa nàng đi hành hình, Antigone vẫn nhiệt thành biện hộ rằng việc chôn cất anh trai Polynices là một hành động công chính. Khi nàng rời khỏi vũ đài, nàng đã thốt lên: "Hãy nhìn tôi, thưa nhà vua, người cuối cùng của vương triều các ngài – tôi đã chết như thế nào, và dưới bàn tay của ai, vì duyên cớ gì – tôi đã làm tròn bổn phận vì tấm lòng thành kính!"

Ở người thiếu nữ này, chúng ta nhìn thấy một tâm hồn cao thượng giống như bất kỳ nhân vật nào trong nền văn học Hy Lạp.

Nữ hoàng của lòng nhiệt thành
Trong sử thi "Aeneid", thi nhân Virgil đã tạo ra một trong những hình tượng trọn vẹn nhất về người phụ nữ trong văn học cổ đại. Khi chúng ta lần đầu tiên gặp gỡ Dido, nữ hoàng xứ Carthage, nàng là một góa phụ không có mái mē xây dựng thành phố này, trong cơ việc dựng các đền thờ và quảng trường – một vị nữ hoàng quyền uy được thần dân yêu mến và tôn kính.

Khi đem lòng yêu thương một kẻ lang thang cũng là hoàng tử Aeneas của thành Troy, Dido đã xao nhãng

một số bốn phận của nữ hoàng, những điều chi thị của các vị thần để hoàn thành sứ mệnh của chàng. Trái tim tan vỡ và đau khổ, nữ hoàng đã bước lên giàn thiêu và quyền sinh.

Một số người thời nay có thể cho rằng nàng Dido yếu đuối hoặc quá khích với hành động cực đoan này, nhưng đối với tôi thì nàng khơi dậy sự đồng cảm lớn lao. Nàng thực lòng yêu thương Aeneas, nghĩ rằng họ sẽ kết hôn, nhưng Aeneas đã từ chối. Cảm xúc của nàng tan vỡ khi Aeneas tiếp tục chuẩn bị rời bỏ nàng. "Ôi, Tình yêu tàn nhẫn", thi nhân Virgil bình phẩm "liều có giới hạn nào mà người không thức ép trái tim con người đi đến?"

"Tình yêu Tàn nhẫn" đã đưa vị nữ hoàng đến tàn lụi, như nó đã từng xảy ra với vợ số đàn ông và phụ nữ khác trong suốt nhiều thế hệ đã qua.

Câu chuyện Người vợ xứ Bath
Về mặt khó ưa, răng thưa, từng kết hôn năm lần, vị lữ khách đi đến những vùng đất xa xôi như Jerusalem và La Mã, đối một chiếc mũ rộng như tấm khăn, người phụ nữ khiêm nhã, thích mào hiểm này chính là Người vợ xứ Bath trong tác phẩm của Geoffrey Chaucer, một trong những người hành hương trong cuốn "The Canterbury Tales" (Chuyến Kế Ở Canterbury). Cô biết cách cười và tán gẫu, cũng như tất cả mảnh khỡ của tình yêu.

Có vợ xứ Bath có vẻ là một lựa chọn kỳ quặc để đưa vào cuộc thảo luận về đức hạnh người phụ nữ, và tất nhiên cô không có hành vi nào giống với Antigone hay Dido. Tuy nhiên, lời miêu tả ngắn gọn của tác giả Chaucer về vóc dáng bên ngoài của cô, và sau này là những suy nghĩ của cô về hôn nhân và các mối quan hệ nam nữ trong

câu chuyện có kể, đã thể hiện ý tưởng tất cả những người vợ thời trung cổ đều là những nô bộc bị áp bức. Có vợ xứ Bath là người hóm hỉnh, hiển nhiên là người có học thức – có kể chuyện về Ovid và Vua Arthur – và có cũng là một người biết làm dáng.

Câu chuyện có kể cho những người bạn hành hương đã phá bỏ hơn nửa một số định kiến của chúng ta về phụ nữ thời trung cổ. Bị kết án với tội danh tàn ác, một chàng hiệp sĩ trẻ có thời hạn một năm để trở lại cung điện của Vua Arthur và trả lời chính xác cho câu hỏi: Phụ nữ muốn thứ gì nhất trên thế giới này? Nếu chàng hiệp sĩ trở về với câu trả lời chính xác, thì nữ hoàng hứa sẽ tha mạng cho chàng. Nếu chàng trả lời không chính xác, thì sẽ mất mạng.

Từ những người phụ nữ này và những nữ nhân vật hư cấu khác trong quá khứ, người hiện đại chúng ta vẫn có thể tìm thấy các hình mẫu lý tưởng triển hiện đầy đủ khía cạnh của mỹ đức.

Câu chuyện này quá dài để thuật lại ở đây, nhưng cuối cùng chàng hiệp sĩ trẻ đã tìm được một người phụ nữ cao niên hứa với chàng rằng bà có câu trả lời, đó là: Tất cả phụ nữ đều muốn có chồng hoặc người yêu mà họ có thể sai khiến. Khi chàng dâng câu trả lời này cho triều đình, nữ hoàng và các nữ quan của bà đều vỗ tay khen ngợi, chàng hiệp sĩ được tha mạng, nhưng bây giờ chàng phải kết hôn với một bà già xấu xí. Sau khi hai người cử hành hôn lễ và vào đêm tân hôn,

▲ Bức tranh vẽ Thánh Joan xứ Arc trên lưng ngựa trong bức tranh minh họa từ một bản thảo năm 1504, của các buổi hội thảo dành cho học sinh học tại gia (homeschooling) ở Asheville, North Carolina.

Hoàng Long biên dịch

Mối quan hệ cộng sự giữa điêu khắc gia và xưởng đúc

Một điêu khắc gia ở North Carolina và một xưởng đúc ở Texas đã cho ra đời tác phẩm "Giao hạt giống tương lai" sau nhiều năm hợp tác

Deena Bouknight

FRANKLIN, North Carolina — Nếu không có xưởng đúc thì điêu khắc gia từng đoạt Giải thưởng Emmy và Giải thưởng của Viện Hàn Lâm, ông Wesley Wofford, sẽ không có cách nào hoàn thành được các tác phẩm nghệ thuật đường bệ tại xưởng của mình ở phía tây của North Carolina. Nếu không có những điêu khắc gia như ông Wofford, thì xưởng đúc Pyrology Foundry ở Bastrop, Texas, cũng không có cách nào phát triển được các công nghệ mới để kết hợp chúng vào chu trình đúc mẫu chảy [có lịch sử] 5,000 năm tuổi.

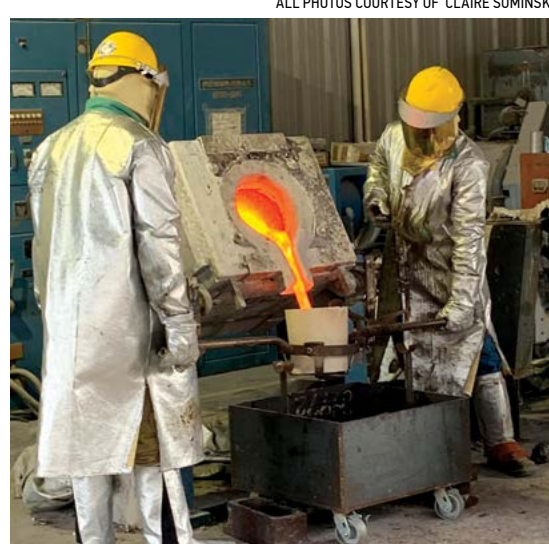
"Đó là mối quan hệ tương sinh," ông Clint Howard, nhà điêu khắc kiêm chủ xưởng đúc Pyrology có từ năm 1999 cho biết. "Người nghệ sĩ và xưởng đúc phải phối hợp cùng nhau trong từng bước của chu trình. Mối quan hệ đó càng tốt đẹp thì công việc càng tiến triển thuận lợi. Cần phải nói chuyện với nhau ngay từ đầu của từng giai đoạn thiết kế... Một số tác phẩm thậm chí phải mất hơn năm năm bàn thảo trước khi bắt tay vào làm, nhờ vậy mà chúng tôi rất tận tụy để hoàn thiện tác phẩm đó với tư cách là nghệ sĩ và là khách hàng. Đây là một quá trình thú vị!"

Ông Wofford đã làm công việc điêu khắc được gần ba thập niên, và một trong những tác phẩm đáng chú ý nhất của ông là bức tượng "Harriet Tubman Journey to Freedom" (Hành trình đến với tự do của Harriet Tubman), được triển lãm lưu động từ năm 2020.

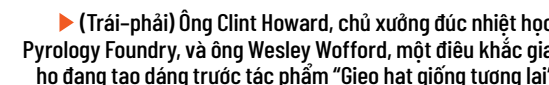
Nhưng chính bức tượng điêu khắc "Sowing the Seeds of the Future" (Giao hạt giống tương lai) của ông đã tạo cơ hội cho một nhóm phụ nữ thuộc Hiệp hội Di sản Dân gian của Quận Macon ở Franklin, North Carolina, tìm hiểu về mối quan hệ giữa điêu khắc gia và xưởng đúc.

▲ "Chúng tôi quan sát các công nhân tìm ra bất cứ vết lỗi và vết đốm nào trên bề mặt và đốt bỏ chúng," bà Claire Suminski, thành viên hội đồng của Hiệp hội Di sản Dân gian Quận Macon, ở thành phố Franklin, North Carolina cho biết khi quan sát các bước hoàn thiện cuối cùng của tác phẩm "Giao hạt giống cho tương lai"

▲ Giai đoạn đúc yêu cầu những công nhân lành nghề của xưởng đúc Pyrology Foundry ở Bastrop, Texas, đặt các thỏi đồng vào một nồi nấu kim loại bằng than chì, nung nóng đến khoảng 2.000 độ trong lò luyện kim.

► (Trái-phải) Ông Clint Howard, chủ xưởng đúc nhiệt học Pyrology Foundry, và ông Wesley Wofford, một điêu khắc gia, họ đang tạo dáng trước tác phẩm "Giao hạt giống tương lai".

Ba người phụ nữ của Vùng núi Appalachian

Bức tượng "Giao hạt giống tương lai" sẽ sớm được trưng bày ở lối vào thành phố Franklin và nằm cạnh một ngọn đồi lâu đời của thổ dân Mỹ. Tác phẩm này được bắt tay thực hiện vào năm 2018, tương trưng cho ba người phụ nữ ở Vùng núi Appalachian – ngọn núi mang tính lịch sử trong khu vực: một người định cư, một người nô lệ, và một thổ dân Mỹ.

Ba người phụ nữ đương đại sống ở phía Tây của North Carolina được chọn làm hình mẫu: Nhà điêu khắc kiêm họa sĩ Angela Cunningham đại diện cho hình ảnh của bà Timoxena Siler Sloan, một người định cư vào những năm 1800; ca sĩ hàng đầu của dòng nhạc Blues Jazz, cô Delphine Kirkland trong vai bà Salley, một nô lệ không rõ họ; và cô Wahlahah Brown đến từ Bộ lạc thổ dân Cherokee làm mẫu cho bà Na-Ka Rebecca Morris, một phụ nữ Cherokee.

Quan sát quá trình hoàn thành tác phẩm điêu khắc
Các thành viên thuộc hội đồng Hiệp hội Di sản Dân gian là bà Claire Suminski, bà Mary Polanski, và bà Marty Greeble đã từ Texas vào tháng Năm để gặp gỡ ông Wofford và ông Howard, cũng như trực tiếp xem công đoạn cuối cùng tạo nên bức tượng nặng 1.500 pound (~680kg), cao 7 feet (~2m) này.

"Đó là một kinh nghiệm mà tôi sẽ không bao giờ quên," bà Suminski kể, và cho biết cả ông và cha bà đều làm việc cho một xưởng đúc trên Sông Hudson, khi bà lớn lên ở vùng Adirondacks, New York. "Tiếng kim loại kêu vang và mùi của lửa" gọi lên ký ức sâu xức từ thời thơ ấu của bà. Theo bà Suminski, ba người phụ nữ đã "đủ may mắn" để được thấy nhiều phương diện khác nhau trong quá trình đúc tác phẩm "Giao hạt giống tương lai" ở quê nhà North Carolina; việc ghé thăm Pyrology Foundry rộng 30,000 foot vuông (~2,787 m2), nơi giai đoạn của quá trình này đều rất ấn tượng. Chứng kiến những gì được thực

các bức tượng điêu khắc ở nhiều công đoạn khác nhau giúp họ hiểu rõ thêm về mối liên quan mật thiết của quá trình này.

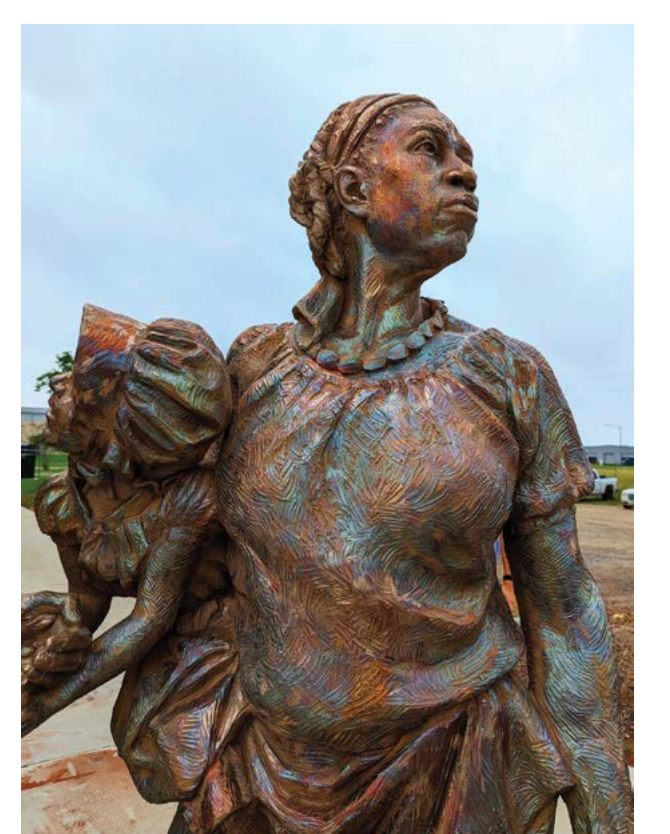
"Chúng tôi quan sát các công nhân tìm ra bất cứ vết lỗi và vết đốm nào trên bề mặt và đốt bỏ chúng," bà Suminski chia sẻ, và nói thêm rằng, sau khi bức tượng được làm sạch bằng tia cát và được đánh bóng, nó được nung nóng và phết lên các loại axit khác nhau để tạo thành lớp gỉ đồng, hoặc màu sắc của tượng.

Tuy nhiên, rất lâu trước khi bà Suminski và các thành viên hội đồng đi từ North Carolina đến Texas, thì xưởng đúc nhiệt học Pyrology Foundry đã từ Texas đến North Carolina và quay trở về.

Ông Howard giải thích rằng, "Đầu tiên, chúng tôi giúp phồng tạc phẩm từ bản mẫu (bản mẫu là mô hình cỡ nhỏ). [Sau khi nghệ sĩ điêu khắc bản mẫu bằng một phần ba tượng thật,] ông Wesley cung cấp cho chúng tôi bản quét kỹ thuật số, và chúng tôi cán nó đúng kích thước của bản hoàn chỉnh bằng chất liệu Styrofoam. Đây là phần lõi mà chúng tôi sẽ gửi lại cho ông Wesley. Sau đó, ông ấy sẽ phủ đất sét lên đó và hoàn thiện tác phẩm ở kích thước thật với đầy đủ chi tiết."

"Khi ông Wesley đã hoàn tất, chúng tôi đến xưởng của ông ấy để tạo khuôn cao su từ bức tượng có kích thước thật đó. Sau đó, chiếc khuôn được chuyển trở về Texas, và chúng tôi dùng khuôn để tạo ra một bản sao bằng sáp, rồi đúc thành tượng đồng theo công nghệ đúc mất chảy. Có nhiều công đoạn phức tạp trong quy trình này, nhưng có hơn 30 nhân viên phối hợp thực hiện tác phẩm này trong quy trình sản xuất và tạo hình từ đầu đến cuối, chỉ riêng khâu của chúng tôi thôi đã mất từ sáu đến chín tháng rồi."

Sau khi bà đến thăm xưởng Pyrology vào tháng Năm, bà Polanski cho biết, "Các công nhân ở xưởng đúc có vai trò rất quan trọng đối với thành công của dự án điêu khắc gia, và chúng tôi không chỉ trở thành đối tác mà còn là bạn bè."

▲ Sau khi bức tượng điêu khắc được đúc và làm nguội, người ta sử dụng đèn kho để làm nóng bề mặt và phết hóa chất lên. Phản ứng hóa học xảy ra để lại một lớp gỉ đồng đặc biệt, hiện lên rõ ràng trên hình mẫu nhân vật đại diện cho bà Salley, một phụ nữ nô lệ.

hiện tại xưởng đúc, quan sát một nghệ sĩ như ông Wesley làm việc và hiểu được sự đam mê trong cao độ như thế khiến tôi rất hào hứng."

Ông Wofford lưu ý về tầm quan trọng trong việc tìm được một xưởng đúc có kinh nghiệm, hiểu rõ mối quan hệ giữa nhà điêu khắc và xưởng đúc – đặc biệt là vì các xưởng đúc ở Hoa Kỳ rất hiếm. Trên thực tế, ông Howard nói, "Chúng tôi là một trong rất ít các xưởng đúc nghệ thuật ở Hoa Kỳ có đầy đủ dịch vụ, chúng tôi chỉ nhận khoảng ba đến bốn cơ sở khác là cùng trình độ."

"Xưởng Pyrology rất quan trọng trong sự thành công của tất cả các dự án của chúng tôi, và cũng chính vì bản chất của mối quan hệ tương sinh này, chúng tôi không chỉ trở thành đối tác mà còn là bạn bè."

Thiên Ân biên dịch

► Tranh minh họa "Hester Prynne & Pearl before the stocks" (Hester Prynne & Pearl trước giàn gỗ) của tác giả Mary Hallowell, được in năm 1878 của cuốn sách "Chu Cải Mầu Đỏ."

▲ Bức tượng Hoàng hậu Livia (58 TCN-29 SCN), vợ của Hoàng đế Augustus. Bảo tàng khảo cổ quốc gia Tây Ban Nha, Madrid.

SỨC KHỎE MAY MẮN VÀ ĐẲNG CẤP CỦA BẠN

DUY NHẤT MỘT LẦN TRONG NĂM

Tri ân khách hàng

20% OFF

ONE MONTH ONLY

11/20/2023 - 12/20/2023

CÔNG TY TRÂM HƯƠNG NGUYỄN
 Có hơn 20 đại lý phân phối tại nhiều tiểu bang trên toàn nước Mỹ.
 Miễn phí ship trên toàn nước Mỹ & Việt Nam.

Website: tramhuongnguyen.com
 Fanpage: [Trâm Hương Nguyễn \(fb.com/tramhuongnguyen\)](https://www.facebook.com/tramhuongnguyen)
 Youtube: [Trâm Hương Nguyễn](https://www.youtube.com/tramhuongnguyen)

Store USA: Asian Garden Mall – Phức Lộc Thọ, 9200 Bolsa Ave, Unit #A146, Westminster, CA 92683 | Hotline: 714.588.9989
 Store Vietnam: 188 Nguyễn Văn Khối, Phường 9, Quận Gò Vấp, Sài Gòn | Phone: 0983 556669 (Thanh Nguyễn)

EPOCH TIMES TIẾNG VIỆT

Chúng tôi
đưa những tin tức
quan trọng, trung thực
và truyền thống

Quý vị muốn tặng báo cho người thân, bạn bè?

Epoch Times sẽ chuyển báo tận nhà mỗi tuần.

www.EpochTimesViet.com

10962 Main Street, Suite 101, El Monte, CA 91731-2922

Tel: (714) 356-8899

